

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 564

Warszawa, 1 grudnia 2011 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Adama Rybakowicza.

(-) Maciej Banaszak; (-) Piotr Paweł Bauć; (-) Robert Biedroń;
(-) Bartłomiej Bodio; (-) Jerzy Borkowski; (-) Artur Bramora; (-) Jan Cedzyński; (-) Piotr Chmielowski; (-) Artur Dębski; (-) Marek Domaracki;
(-) Dariusz Cezar Dziadzio; (-) Wincenty Elsner; (-) Artur Górczyński;
(-) Michał Kabaciński; (-) Adam Kępiński; (-) Krzysztof Kłosowski;
(-) Henryk Kmiecik; (-) Roman Kotliński; (-) Łukasz Krupa; (-) Jacek Kwiatkowski; (-) Andrzej Lewandowski; (-) Tomasz Makowski;
(-) Małgorzata Marcinkiewicz; (-) Jacek Najder; (-) Wanda Nowicka;
(-) Janusz Palikot; (-) Wojciech Penkalski; (-) Zofia Popiołek; (-) Marek Poznański; (-) Andrzej Rozenek; (-) Adam Rybakowicz; (-) Armand Kamil Ryfiński; (-) Marek Stolarski; (-) Halina Szymiec-Raczyńska; (-) Maciej Wydrzyński.

USTAWA

z dnia2011 r.

o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353, z 2002 r. Nr 166, poz. 1362, z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Przepisów ustawy nie stosuje się do wyrobu napojów spirytusowych w zakresie uregulowanym w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz. 1539, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1368 oraz 2009 r. Nr 3, poz. 11).”.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz. 1539, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1368 oraz 2009 r. Nr 3, poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Małym wytwórcą jest przedsiębiorca:

- 1) wytwarzający okowitę w rozumieniu rozporządzenia nr 110/2008 ze zbóż lub owoców pochodzących z upraw własnych tego przedsiębiorcy, rozlewający lub wprowadzający ten napój do obrotu w miejscu wytworzenia;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

2) na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 98, poz. 819 i Nr 168, poz. 1323) nie podlegający obowiązkowi produkcji w składzie podatkowym.”;

2) w art. 4 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisów ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do małego wytwórcy.”;

3) w art. 6 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do wniosku małego wytwórcy nie stosuje się przepisów ust. 2 pkt 6 lit. a tiret trzecie i lit. b.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, Nr 115, poz. 793, Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 144, poz. 1175 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 127, poz. 857) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9⁶ w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) lokalizacja, w której wytwarza się okowitę w rozumieniu rozporządzenia nr 110/2008 ze zbóż lub owoców pochodzących z upraw własnych – w przypadku małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz. 1539, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1368 oraz 2009 r. Nr 3, poz. 11), ”;

2) w art. 11¹ po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Z opłaty, o której mowa w ust. 1, zwalnia się małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, a także podmioty, określone w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690).”;

3) w art. 12 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się do małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, a także do przedsiębiorców określonych w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.”;

4) w art. 13 po ust. 1 dodaje się ust. 1a - 1c w brzmieniu:

„1a. Podmiot wprowadzający do obrotu napój alkoholowy jest obowiązany umieścić na opakowaniu napoju alkoholowego przeznaczonego do sprzedaży detalicznej znak graficzny informujący o szkodliwości picia alkoholu przez kobiety w ciąży.

1b. Znak graficzny, o którym mowa w ust. 1a, ma kształt okręgu w kolorze czerwonym o średnicy 2 cm, w który wpisana jest kobieta w zaawansowanej ciąży w kolorze czarnym na białym tle, przekreślona linią czerwoną biegnącą z lewej górnej strony znaku do prawej dolnej strony znaku. Znak graficzny oraz zestaw kolorów wymaganych do przygotowania znaku graficznego są określone w załączniku do ustawy.

1c. Znak graficzny, o którym mowa w ust. 1a, umieszcza się na etykiecie głównej lub kontretykiecie napoju alkoholowego, pionowo w widocznym miejscu.”;

5) w art. 18 dodaje się ust. 15 w brzmieniu:

„15. Przepisów ust. 1-14 nie stosuje się do małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, a także do przedsiębiorców określonych w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.”;

6) po art. 18¹ dodaje się art. 18^{1a} w brzmieniu:

„Art. 18^{1a}. 1. Mały wytwórca w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, a także przedsiębiorca określony w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i

rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, nie później niż w dniu rozpoczęcia sprzedaży w punkcie sprzedaży, o którym mowa w art. 9⁶ ust. 1 pkt 4 albo , art. 9⁶ ust. 2, wnosi na rachunek gminy opłatę w wysokości 420 złotych.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wnosi również na rachunek gminy w każdym roku prowadzenia sprzedaży w punkcie sprzedaży, o którym mowa w art. 9⁶ ust. 1 pkt 4 albo , art. 9⁶ ust. 2 nie później niż w terminie do dnia 31 stycznia tego roku, opłatę w wysokości 800 złotych.”;

7) art. 18² otrzymuje brzmienie:

„Art. 18². Dochody z opłat za zezwolenia wydane na podstawie art. 18 lub art. 18¹ oraz dochody z opłat określonych w art. 11¹ i 18^{1a} wykorzystywane będą na realizację gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz Gminnych Programów, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i nie mogą być przeznaczane na inne cele.”;

8) po art. 44 dodaje się art. 44¹ w brzmieniu:

„Art. 44¹. 1. Kto, wbrew przepisom art. 13 ust. 1a – 1c, wprowadza do obrotu napoje alkoholowe bez umieszczenia na ich opakowaniach znaku graficznego, podlega grzywnie.

2. Orzekanie w sprawach o czyn wymieniony w ust. 1 następuje na podstawie przepisów o postępowaniu karnym.”;

9) dodaje się załącznik do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 4. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, Nr 182, poz. 1228) w art. 63 w ust. 2 dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz. 1539, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1368 oraz 2009 r. Nr 3, poz. 11) .”.

Art. 5. Napoje alkoholowe w opakowaniach, na których nie zamieszczono znaku graficznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mogą być oferowane w obrocie handlowym nie dłużej niż przez 18 miesięcy o dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik do ustawy z dnia ... 2010 r. (Dz. U. Nr ..., poz. ...)

„Załącznik do ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.)

1. Znak graficzny.

2. Zestaw kolorów wymaganych do przygotowania znaku graficznego

1) CMYK: czerwony M100 Y100, czarny K100;

2) RGB: czerwony R218 G37 B29, czarny R31 G26 B23;

3) Pantone: czerwony P Red 032, czarny P Process Black.”.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie celu ustawy.

Celem projektowanej ustawy jest umożliwienie produkcji napojów spirytusowych (okowity) oraz umożliwienie ich sprzedaży w miejscu ich wytworzenia bez konieczności spełniania restrykcyjnych wymagań dotyczących innych wytwórców napojów spirytusowych, produkujących te napoje na skalę przemysłową. Kolejną propozycją projektu jest uwolnienie sprzedaży napojów spirytusowych wytworzonych domowym sposobem w ilości 10 hektolitrów w ciągu roku kalendarzowego, a także sprzedaży detalicznej wina uzyskanego z winogron pochodzących z upraw własnych, spod rygorystycznych ograniczeń przewidzianych w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

2. Przedstawienie stanu obecnego.

W związku z tym, że art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, już dziś stwierdza, że przepisów ustawy nie stosuje się do wyrobów winiarskich wytworzonych domowym sposobem na własny użytek i nieprzeznaczonych do obrotu. Definicję pojęcia „wyrób winiarski” zawiera art. 3 tej ustawy. Zgodnie z tym przepisem wyrobami winiarskimi w rozumieniu ustawy są fermentowane napoje winiarskie, w tym wina owocowe, wina owocowe aromatyzowane, "Polskie Wino/Polish Wine", "Polskie Wino aromatyzowane/Polish Wine aromatized", napoje winopochodne owocowe lub miodowe, miody pitne, napoje niskoalkoholowe, wyroby określone w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1601/91 z dnia 10 czerwca 1991 r. oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r.

Wszystkie wymienione w art. 3 ustawy wyroby winiarskie mogą być wytwarzane domowym sposobem, jeżeli:

- są przeznaczone na własny użytek,
- nie są przeznaczone do obrotu.

Jak więc wynika z powyższego, polskie ustawodawstwo już dziś jest stosunkowo liberalne w zakresie legalnego wytwarzania wyrobów winiarskich, jeżeli chodzi o wyrób na własne potrzeby. Wydaje się więc, że ten stan prawny nie wymaga dokonywania zmian. Z kolei art. 17a ustawy z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku

wina wprowadza dla podmiotów, które wyrabiają wyłącznie wino gronowe uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych szereg ułatwień w stosunku do innych wytwórców win.

Jeżeli chodzi o produkcję i rozlew napojów spirytusowych, to istotne znaczenie mają przepisy dwóch ustaw:

- z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz. 1539, z późn. zm.)

- z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 1 ust. 2 i 3 z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, przepisów ustawy nie stosuje się do napojów spirytusowych wytworzonych domowym sposobem, na własny użytek i nieprzeznaczonych do obrotu. Napoje spirytusowe, o których mowa w ust. 2, nie mogą być wytwarzane bezpośrednio w wyniku destylacji po fermentacji alkoholowej.

Ustawa ta nie definiuje pojęcia „napój spirytusowy”, odsyłając do wymagań dotyczących napojów spirytusowych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. Urz. WE L 39 z 13.02.2008, str. 16). Zgodnie z art. 2 tego ostatniego aktu, „napój spirytusowy” oznacza napój alkoholowy:

- a) przeznaczony do spożycia przez ludzi;
- b) posiadający szczególne właściwości organoleptyczne;
- c) o zawartości alkoholu wynoszącej minimum 15 % obj.;
- d) wytwarzany bezpośrednio w drodze destylacji lub w drodze maceracji lub poprzez zmieszanie napoju spirytusowego z innymi napojami.

Z kolei art. 12a ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych penalizuje zachowania polegające na wyrabianiu alkoholu etylowego bez wymaganego wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność w zakresie wyrobu i przetwarzania alkoholu etylowego, rozumianym również jako produkcja bimbrowa. Pogląd ten wyraził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 30 listopada 2004 r., I KZP 23/04, OSNKW 2004/11-12/100,

w której stwierdził, że znamiona przestępstwa określonego w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 ze zm.) wypełnia również wyrabianie alkoholu etylowego na własny użytek (co istotne, sprawa dotyczyła produkcji tzw. bimbru). Pogląd ten znajduje oparcie w definicji alkoholu etylowego, którym jest, zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy, płyn alkoholowy uzyskany w wyniku destylacji po fermentacji alkoholowej produktów rolniczych albo płyn alkoholowy uzyskany w sposób syntetyczny.

W obowiązującym stanie prawnym rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na produkcji i rozlewie napojów spirytusowych wymaga spełnienia szeregu wymagań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Do wymagań tych należy konieczność uzyskania wpisu do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych. Ponadto, przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych jest obowiązany:

- wdrożyć system wewnętrznej kontroli wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych;
- dysponować planem zakładu obejmującym w szczególności pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne;
- wyznaczyć osobę odpowiedzialną za kontrolę jakości napojów spirytusowych;
- obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych powinny spełniać wymagania określone w odrębnych przepisach, w szczególności o ochronie przeciwpożarowej i sanitarnych oraz wynikające z przepisów dotyczących ochrony środowiska;
- posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których ma być wykonywana taka działalność;
- być niekarany za przestępstwa przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe, a w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą prawną - którego członek zarządu nie był karany za te przestępstwa.

Jeżeli zaś chodzi o sprzedaż detaliczną napojów spirytusowych, to wymagania w tym zakresie określają przepisy ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. I tak, zgodnie z art.

11¹ tej ustawy korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych podlega opłacie. Zezwolenia te, jak stanowi art. 18 ustawy, wydawane są przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Z kolei zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2 tej ustawy, rada gminy ustala, w drodze uchwały, dla terenu gminy (miasta) liczbę punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5 % alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży oraz zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

W obowiązującym stanie prawnym nie opłacają się też starania o uzyskanie koncesji na sprzedaż detaliczną swoich wyrobów rolnikom, którzy wyrabiają i rozlewają wyłącznie wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych w małych gospodarstwach agroturystycznych.

3. Różnice między dotychczasowym a przewidywanym stanem prawnym.

Dodanie w ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych art. 1a, zgodnie z którym przepisów ustawy nie stosuje się do wyrobu napojów spirytusowych w zakresie uregulowanym w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych powinno spowodować pozytywny skutek rozgraniczenia zakresów obu regulacji. W konsekwencji również do wyrobu tzw. bimbrow na własne potrzeby nie znajdzie zastosowania art. 12a ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, z którego, jak wyżej wspomniano, Sąd Najwyższy wywiódł, iż przepis ten penalizuje również zachowanie polegające na pędzeniu bimbrow na własne potrzeby. Działanie takie będzie bowiem dozwolone na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, przy jednoczesnym usunięciu dotychczasowego art. 1 ust. 3 tej ustawy. To ostatnie działanie legislacyjne jest istotne, bowiem dotychczasowy art. 1 ust. 3 uniemożliwiał legalną produkcję na własne potrzeby napoju spirytusowego, która polega na wytwarzaniu bezpośrednio w wyniku destylacji po fermentacji alkoholowej (a tak się właśnie wytwarza tzw. bimber).

Co prawda, argumentacja Sądu Najwyższego, przedstawiona w uchwale z dnia 30 listopada 2004 r., I KZP 23/04, straciła, jak się zdaje, na swojej aktualności po wejściu w życie cytowanych wyżej art. 1 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geo-

graficznych napojów spirytusowych, które umożliwiają legalną produkcję napojów spirytusowych na własne potrzeby, to jednak wydaje się pożądane, aby jednoznacznie wyłączyć zachowania, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych spod regulacji art. 12a ustawy z dnia 2 marca 2001 r., który pozostaje w dotychczasowym kształcie.

Kluczowym rozwiązaniem projektowanej ustawy jest wprowadzenie do ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych definicji „małego wytwórcy”. Zgodnie z tą definicją małym wytwórcą jest przedsiębiorca:

- wytwarzający domowym sposobem okowitę w rozumieniu rozporządzenia nr 110/2008 ze zbóż lub owoców pochodzących z upraw własnych tego przedsiębiorcy, rozlewający lub wprowadzający ten napój do obrotu w miejscu wytworzenia;
- na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 98, poz. 819 i Nr 168, poz. 1323) nie podlegający obowiązkowi produkcji w składzie podatkowym.

Jak wynika z powyższego przedmiotem działalności małego wytwórcy jest wytwarzanie, rozlew lub sprzedaż okowity w rozumieniu rozporządzenia nr 110/2008. Jak się zdaje, definicja okowity zawarta w tym akcie prawnym jest najbliższa temu, co w Polsce uważa się za biber. Podkreślenia wymaga, że wspomniana okowita powinna być produkowana ze zbóż lub owoców pochodzących z własnych upraw małego wytwórcy. Z kolei jej sprzedaż może następować wyłącznie w miejscu produkcji, co w praktyce będzie oznaczało gospodarstwo rolne. Z kolei odsłanie do art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym w definicji „małego wytwórcy” ma wywołać ten skutek, że przedsiębiorca ten będzie mógł wyprodukować, rozlać lub sprzedać mniej niż 10 hektolitrów w ciągu roku kalendarzowego oraz to, że nie będzie musiał prowadzić składu podatkowego.

Natomiast zmiany w art. 4 i 6 ustawy prowadzą do „rozluźnienia” wymagań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, nawiązując do rozwiązań zawartych w przepisach o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.

W zakresie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi proponuje się wprowadzenie następujących zmian:

- W art. 9⁶ proponuje się wprowadzenie kolejnego rodzaju punktu sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych, zawierających powyżej 4,5 % alkoholu przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, którym będzie lokalizacja, w której wytworzono okowitę – w przypadku małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz. 1539, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1368 oraz 2009 r. Nr 3, poz. 11)
- w art. 11¹ proponuje się dodanie nowego ust. 9a zwalniającego małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych z opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz przedsiębiorców określonych w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina; rozwiązanie to jest konsekwencją zmiany dotyczącej art. 18 ustawy, który wyłącza sprzedaż okowity w miejscu wytworzenia przez małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych spod systemu zezwoleń wydanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).
- Zmiana proponowana w art. 12 ust. 5 sprowadza się do wyłączenia miejsc wytworzenia okowity przez małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, będących jednocześnie miejscami sprzedaży detalicznej tej okowity spod rozwiązań zawartych w dotychczasowym art. 12 ustawy. Proponowana zmiana dotyczy również przedsiębiorców określonych w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina. Zgodnie z tymi przepisami, rada gminy ustala, w drodze uchwały, dla terenu gminy (miasta) liczbę punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5 % alkoholu (z wyjątkiem piwa),

przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży oraz zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Wydaje się zasadne, aby punkty sprzedaży okowity małych wytwórców nie podlegały regulacjom określonym przez poszczególne gminy, bowiem trudno jest się spodziewać, że mały wytwórca zmieni lokalizację swojego gospodarstwa rolnego w celu dostosowania się do ograniczeń w zakresie lokalizacji ustanawianych przez gminy.

- Dodanie w nowelizowanej ustawie przepisów art. 13 ust. 1a-1c określających znak graficzny informujący o szkodliwości picia alkoholu przez kobiety w ciąży stanowi wypełnienie dotychczas istniejącej luki w tym zakresie i powinno wpłynąć na konsumentów napojów alkoholowych przez wzrost świadomości szkód i zagrożeń wynikających ze spożywania alkoholu. Dotychczasowe metody oddziaływania na polskich konsumentów napojów alkoholowych są zdecydowanie niewystarczające, a znakowanie opakowań jest jedynym oddziaływującym bezpośrednio sposobem przekazywania informacji o niebezpieczeństwie spożywania napojów alkoholowych przez określone grupy konsumentów. Dotychczasowe działania, mające na celu ograniczanie spożycia alkoholu zwłaszcza przez kobiety ciężarne okazują się mało skuteczne. Prowadzenie akcji promujących zdrowy styl życia, unikanie alkoholu, edukowanie przyszłych matek pomimo oddziaływania na liczną populację, nie wywołują oczekiwanego efektu. Proponowane rozwiązania posiadają zdecydowaną przewagę nad innymi formami przekazu, gdyż są skierowane wprost do osób nabywających napoje alkoholowe, niosąc jednocześnie w formie skrótowej, ale sugestywnej, podstawową informację o negatywnych skutkach spożycia napojów alkoholowych. Celem proponowanej zmiany jest ochrona zdrowia, a więc jedna z przesłanek zawartych w art. 30 Traktatu Wspólnoty Europejskiej, uzasadniająca wprowadzenie ograniczeń, w przypadku gdy przepis jest niedyskryminujący oraz konieczny i proporcjonalny. Konsekwencją tych rozwiązań jest konieczność dodania załącznika do ustawy określającego znak graficzny oraz zestaw kolorów wymaganych do przygotowania znaku graficznego. Kolejną konsekwencją tych rozwiązań jest penalizacja zachowań sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z art. 13 ust. 1a-1c.

- Zmiana zaproponowana w dodawanym art. 18^{1a}, art. 18² sprowadza się do zaproponowania opłat ponoszonych przez małych wytwórców i przedsiębiorców określonych w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina analogicznych do opłat określonych w art. 11¹ ustawy. Opłaty te pobierane będą: przed rozpoczęciem działalności i corocznie, w jej trakcie. Będą one wpłacane na rachunek gminy. Środki uzyskane z tego tytułu, tak jak w przypadku opłat określonych art. 11¹, gmina będzie mogła wykorzystywać wyłącznie na realizację gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz Gminnych Programów, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (por. art. 18²). Przy konstruowaniu wysokości opłat od małych wytwórców punktem odniesienia powinna być treść art. 11¹ ust. 2 pkt 3 i ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz to, że wartość sprzedaży u małego wytwórcy może dotyczyć nie więcej niż 10 hl okowity. W konsekwencji proponuje się, aby opłata pobierana od małego wytwórcy przed rozpoczęciem sprzedaży wynosiła 420 złotych, co stanowi 20% wysokości opłaty, o której mowa w art. 11¹ ust. 2 pkt 3. Opłata ta powinna być uiszczona nie później niż w dniu rozpoczęcia sprzedaży w punkcie sprzedaży małego wytwórcy, a więc w miejscu wytworzenia okowity. Z kolei proponuje się, aby coroczna opłata z tytułu sprzedaży okowity przez małego wytwórcę wynosiła 800 złotych, co mniej więcej odpowiada 2% wartości sprzedaży 10 hl okowity, przy założeniu, że cena litra okowity wynosi 40 złotych (zbliżona do ceny detalicznej litra wódki). Przyjęcie wartości 2% nawiązuje do treści art. 11¹ ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ten ostatni przepis stanowi, że przedsiębiorca prowadzący sprzedaż napojów alkoholowych w punkcie sprzedaży, w którym roczna wartość sprzedaży napojów alkoholowych w roku poprzednim przekroczyła 77.000 zł dla napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18 % alkoholu - wnosi w wysokości 2,7 % ogólnej wartości sprzedaży tych napojów w roku poprzednim. Warto tu wskazać, że proponowane rozwiązanie jest dość rygorystyczne, bowiem nie uzależnia opłaty od przekroczenia określonego poziomu sprzedaży, lecz nakłada się opłatę w wysokości ryczałtowej, bez względu na rzeczywiście osiągniętą wartość sprzedaży. Jak się zdaje, zaproponowane powyżej rozwiązania zapewnią gminie dochody na realizację

zadań publicznych związanych z przeciwdziałaniem alkoholizmowi, a z drugiej strony nie powinny być one nadmiernie uciążliwe dla małych wytwórców, szczególnie, że są oni zwolnieni z obowiązku uzyskania zezwolenia na sprzedaż swojej okowity i nie podlegają regułom ustalonym przez radę właściwej gminy na podstawie art. 12 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Proponowane rozwiązania zapewnią również małym wytwórcom i przedsiębiorcom określonych w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina uniknięcie stosowania uciążliwych rozwiązań ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi dotyczących obliczania i dokumentowania wartości sprzedaży na potrzeby opłat ustalanych na dotychczasowych zasadach po przekroczeniu określonego w ustawie poziomu sprzedaży.

Aby włączyć małych wytwórców w system rejestracji zakładów określony w art. 61-63 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, w art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225, z późn. zm.) proponuje się dodanie pkt 13. Przepisy art. 61 – 63 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia nakładają na podmioty rozpoczynające działalność na rynku spożywczym obowiązek uprzedniego uzyskania zatwierdzenia i zarejestrowania lub zarejestrowania działalności zakładu w zakresie produkcji lub obrotu żywnością.

Wydaje się, że możliwe jest włączenie małych wytwórców do katalogu podmiotów, które byłyby objęte wyłącznie obowiązkiem rejestracji zakładów. W związku z tym podmioty te byłyby zwolnione z konieczności uzyskiwania zatwierdzenia w drodze decyzji wydawanej przez właściwego terenowo państwowego powiatowego inspektora sanitarnego. Obecnie z obowiązku zatwierdzenia zwolnione są m.in. gospodarstwa agroturystyczne, podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji win gronowych uzyskanych z winogron pochodzących z upraw własnych w ilości mniejszej niż 1000 hl w ciągu roku kalendarzowego oraz przedsiębiorcy prowadzący sprzedaż detaliczną innych niż żywność produktów oraz wprowadzający do obrotu żywność opakowaną (trwałą mikrobiologicznie). Rejestracja, zgodnie z przepisami art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia

2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, jest dokonywana na wniosek tych podmiotów.

4. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze finansowe i prawne.

Projektowane rozwiązania nie powinny wpłynąć negatywnie na dochody budżetów: państwa i jednostek samorządu terytorialnego. Ewentualny ich pozytywny wpływ na dochody z podatków: akcyzowego, od towarów i usług oraz dochodowego uzależniony jest od oceny projektowanych rozwiązań przez potencjalnych małych wytwórców.

Można się spodziewać, że nastąpi wzrost wpływów z tytułu podatku akcyzowego w związku z wyjściem z „szarej strefy” bimbrowników i legalizację ich działalności w postaci wytwarzania, rozlewu lub sprzedaży okowity. Objęcie ich właściwym nadzorem, tak, jak innych producentów napojów spirytusowych, powinno pozytywnie wpłynąć na jakość produkowanych trunków, a tym samym bezpieczeństwo zdrowotne społeczeństwa.

Projekt ustawy powinien wywołać pozytywny skutek społeczny polegający na „wyjściu z szarej strefy” małych wytwórców. Pozytywnym skutkiem prawnym będzie depenalizacja zachowań, które już obecnie są społecznie akceptowalne.

Ułatwienie sprzedaży detalicznej win uzyskanych z winogron pochodzących z upraw własnych w małych gospodarstwach agroturystycznych spowoduje zwiększenie ruchu turystycznego w tych regionach kraju, gdzie odradzają się tradycje winiarskie.

Projekt ustawy nie wymaga wydawania aktów wykonawczych, a więc wymóg określony w art. 34 ust. 1 pkt 6 Regulaminu Sejmu nie wymaga w przedmiotowym przypadku spełnienia.

5. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 21 grudnia 2011 r.

BAS-WAPEiM-283/11

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna o zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Rybakowicz) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47 ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy”, zmierza do nowelizacji następujących ustaw:

- ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wyrobie alkoholu etylowego”,
- ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wyrobie napojów spirytusowych”,
- ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wychowaniu w trzeźwości”,
- ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1255, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności”.

Zmiana ustawy o wyrobie alkoholu etylowego zmierza do wyłączenia stosowania jej przepisów wobec wyrobu napojów spirytusowych w zakresie uregulowanym w ustawie o wyrobie napojów spirytusowych (projektowany art. 1a ustawy o wyrobie alkoholu).

Nowelizacja ustawy o wyrobie napojów spirytusowych definiuje pojęcie małego wytwórcy (projektowany art. 2 a ustawy o wyrobie napojów spirytusowych). Będzie nim przedsiębiorca wytwarzający okowitę ze zbóż lub owoców pochodzących z upraw własnych, rozlewający lub wprowadzający ten napój do obrotu w miejscu wytworzenia. Okowitę, którą produkować będzie mały wytwórca definiuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. U. UE L 39 z 13.2.2008, str. 16). Wielkość produkcji małego wytwórcy nie będzie mogła przekroczyć 10 hektolitrow okowity w ciągu roku kalendarzowego. Nowelizacja zwalnia małego wytwórcę z wymogu realizacji niektórych obowiązków, które spoczywają na przedsiębiorcach wyrabiających lub rozlewających napoje spirytusowe. W tych ramach mały wytwórca ma być zwolniony z obowiązku posiadania planu zakładu, obejmującego pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne. Ponadto, do wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych mały wytwórca nie będzie musiał załączać zaświadczeń stwierdzających, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej i sanitarnej, a także dokumentów wydanych przez właściwe organy ochrony środowiska potwierdzających spełnienie wymagań wynikających z przepisów dotyczących ochrony środowiska (projektowany art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2a ustawy o wyrobie napojów spirytusowych).

Projektowana zmiana art. 9° ustawy o wychowaniu w trzeźwości rozszerza katalog punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, o nową kategorię, tj. lokalizację, w której wytwarza się okowitę.

W projekcie proponuje się zwolnić małych wytwórców i podmioty wyrabiające wyłącznie wino gronowe z winogron pochodzących z upraw własnych z obowiązków uzyskiwania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wydawanych przez wójtów (burmistrza, prezydenta miasta) oraz uiszczania opłat za korzystanie z takich zezwoleń (projektowane art. 18 ust. 15 i art. 11¹ ust. 9a ustawy o wychowaniu w trzeźwości). Obie

kategorii podmiotów miałyby być natomiast zobowiązane do uiszczania opłat za rozpoczęcie sprzedaży (420 zł), a następnie raz do roku opłat za jej prowadzenie (800 zł). Dochody uzyskiwane z opłat mają być wykorzystywane, tak jak dochody z opłat za zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych, na realizację gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania programów alkoholowych oraz gminnych programów przeciwdziałania narkomanii (projektowany art. 18^{1a} i art. 18² ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Mali wytwórcy i podmioty wyrabiające wyłącznie wino gronowe z winogron pochodzących z upraw własnych mają nie być objęci przepisami prawa miejscowego, przyjmowanymi przez rady gmin, określającymi liczby i zasady usytuowania punktów sprzedaży napojów alkoholowych (projektowany art. 12 ust. 5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Projektodawcy proponują również nałożenie na podmioty wprowadzające do obrotu napoje alkoholowe obowiązek umieszczania, na opakowaniu takiego napoju, znaku graficznego informującego o szkodliwości picia alkoholu przez kobiety w ciąży. Projekt tego znaku został określony w załączniku do projektu ustawy (projektowany art. 13 ust. 1a-1c ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Nowelizacja ustawy o bezpieczeństwie żywności, zmierza do wyłączenia, w odniesieniu do małych wytwórców chcących rozpocząć działalność, wymogu zatwierdzenia ich zakładów przez inspektorów sanitarnych. Zatwierdzenie takie poprzedza uzyskanie wpisu do rejestru zakładów. Do rozpoczęcia działalności przez małych wytwórców wystarczające byłoby uzyskanie wpisu do rejestru zakładów, wydawanego w trybie art. 63 ust. 3 ustawy o bezpieczeństwie (projektowany art. 63 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie).

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Analiza zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wymaga odwołania się przepisów m.in. następujących aktów prawnych:

- **dotyczących pomocy państwa:** art. 107 i 108 w zw. z art. 42 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TfUE), rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej (Dz. Urz. UE L 337 z 21.12.2007, str. 35), zwanego dalej „rozporządzeniem 1535/2007”;
- **dotyczących napojów spirytusowych:** rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w

sprawie opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. Urz. UE L 39 z 13.2.2008, str. 16, ze zm.; dalej: rozporządzenie 110/2008);

- **dotyczących żywności:** rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. U. UE L 139 z 30.4.2004, str. 1, PWS rozdz. 13, t. 34, s. 319) i rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 1.2.2002, str. 1, PWS rozdz. 15, t. 6, s. 463);
- **dotyczących ochrony środowiska:** dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, ze zm.).

III. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

1. Projekt ustawy wymaga oceny z punktu widzenia jego zgodności z zasadami udzielania pomocy państwa, ustalonymi w prawie UE. Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. W drodze wyjątku od tej reguły, art. 107 ust. 2 TfUE przewiduje przypadki, gdy pomoc udzielana przez państwa jest zgodna z rynkiem wewnętrznym z mocy prawa, natomiast art. 107 ust. 3 sytuacje, gdy pomoc państwa może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym na mocy decyzji Komisji. Niezależnie od art. 107 ust. 2 TfUE określającego kategorie pomocy państwa zgodne z rynkiem wewnętrznym *ex lege*, pomoc taka może być również zgodna z rynkiem wewnętrznym na mocy rozporządzeń. Przykładem takiego aktu prawa wtórnego jest rozporządzenie 1535/2007. Rozporządzenie to ustanawia kategorie pomocy państwa w rolnictwie, które są zgodne z rynkiem wewnętrznym ze względu na niewielkie rozmiary przyznawanej pomocy (pomoc *de minimis*). Niezależnie od

powyższych reguł, unijne przepisy konkurencji zobowiązują państwa członkowskie do notyfikowania Komisji Europejskiej zamiaru przyznania pomocy państwa. Informacja taka umożliwi Komisji Europejskiej ocenę zgodności projektowanej pomocy z regułami rynku wewnętrznego, zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE. Krajowe reguły wykonywania powyższego obowiązku notyfikacyjnego określa ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r., Nr 59, poz. 404, ze zm.). Artykuł 12 ust. 1 tej ustawy stanowi, że projekty programów pomocowych, w tym przewidujących udzielanie pomocy w ramach wyłączeń grupowych oraz pomocy indywidualnej, a także pomocy indywidualnej na restrukturyzację, wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu, a w zakresie pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie - ministra właściwego do spraw rolnictwa. Opinia ta zawiera w szczególności: stanowisko, czy projekt przewiduje udzielanie pomocy publicznej, stanowisko w sprawie zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem, propozycje zmian przedstawione w celu zapewnienia zgodności postanowień projektu ze wspólnym rynkiem oraz stanowisko w sprawie obowiązku notyfikacji projektu.

Oceniając projekt ustawy z punktu widzenia przepisów UE z zakresu pomocy państwa, należy zwrócić uwagę na projektowany art. 11¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości. Przepis ten zwalnia małych wytwórców oraz producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych, z opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych. Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości wynika, że zwolnienia z opłat stanowią formę pomocy przyznawanej przez państwo członkowskie przedsiębiorcom, o której mowa art. 107 TfUE (wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 15 marca 1994 r. w sprawie C-387/92 *Banco de Crédito Industrial*). Projekt ustawy przewiduje, że obie kategorie podmiotów – mali wytwórcy oraz producenci, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych, mają być zobowiązani do uiszczania opłat za rozpoczęcie sprzedaży (420 zł), a następnie rocznych opłat za jej prowadzenie (800 zł). Inaczej niż opłaty za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, których wysokość zależy od ilości sprzedaży (art. 9² ustawy o wychowaniu w trzeźwości), które ponoszą inni producenci napojów spirytusowych, projekt ustawy przewiduje, że opłata, która ma być uiszczana przez małych wytwórców oraz producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych ma charakter ryczałtowy. Opłata ta ma być zatem niezależna od rozmiarów produkcji. Oznacza to, że przy wysokim poziomie produkcji osiąganym przez małych wytwórców oraz

producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych, uiszczane przez nich opłaty mogą być niższe niż opłaty uiszczane przez producentów innych napojów spirytusowych, mających taki sam wolumen produkcji. Z punktu widzenia unijnych reguł konkurencji niższy poziom opłat uiszczanych przez małych wytwórców oraz producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych może być uznany za częściowe zwolnienie. Zwolnienie takie byłoby jednak dopuszczalne, gdyby wypełniało kryteria pomocy *de minimis* ustalonej w rozporządzeniu nr 1535/2007. W art. 3 rozporządzenie to przewiduje, że łączna kwota pomocy przyznawana jednemu przedsiębiorstwu w ciągu trzech lat obrotowych nie może przekraczać kwoty 7.500 euro, natomiast maksymalna skumulowana kwota pomocy przyznawana wszystkim polskim przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej nie może przewyższyć kwoty 119 542 500 euro. Artykuł 4 tego rozporządzenia, odczytywany w świetle motywu 15 zawartej w nim preambuły, nakładają na państwa członkowskie szczegółowe wymogi związane z monitorowaniem wysokości pomocy przyznawanej przedsiębiorcom, mające zapewnić by przyznawane kwoty nie przekroczyły dopuszczalnych, powyżej wskazanych wartości oraz innych wymogów ustalonych w rozporządzeniu nr 1535/2007. W tym świetle należy zauważyć, że wprowadzeniu możliwości ponoszenia niższych opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przez małych wytwórców oraz producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych, powinno towarzyszyć przyjęcie przepisów zapewniających kontrolę państwa nad przyznawanymi kwotami, w celu poszanowania wymogów rozporządzenia nr 1535/2007. Ze względu na wskazane powyżej wątpliwości co do zgodności projektu ustawy z unijnymi zasadami pomocy państwa (art. 108 TfUE) wskazane jest, by projekt ten został pod tym kątem oceniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Z punktu widzenia zgodności z prawem UE wątpliwości też budzą projektowane art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2a ustawy o wyrobie napojów spirytusowych. Zwalniać one mają małych wytwórców z obowiązku załączania do wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych trzech zaświadczeń. Zaświadczenia, których nie musieliby przedkładać mali wytwórców, dotyczą wypełniania przez obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności objętej wnioskiem wymogów określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnej i ochronie środowiska.

Wydawane są one przez komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i organy ochrony środowiska. Ustawodawca, nakładając na przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych wymogi przedkładania tego rodzaju zaświadczeń zmierzał do zapewnienia, by przed dokonaniem rejestracji lub zmiany wpisu do rejestru powołane do tego organy władzy sprawdzały, czy przedsiębiorcy ci wypełniają kryteria warunkujące możliwość prowadzenia tego rodzaju działalności. Warunki te przewidują przepisy krajowe, ale również, co należy podkreślić, przepisy unijne. Wymogi odnoszące się w szczególności do kwestii ochrony środowiska i sanitarnych przewidują rozporządzenia¹, których przepisy w polskim porządku prawnym są stosowane bezpośrednio, a także dyrektywy², stosowane za pośrednictwem polskich przepisów implementacyjnych lub bezpośrednio, jeżeli wypełniają kryteria bezpośredniego skutku. Wprowadzenie w projekcie ustawy rozwiązania, w którym ustawodawca zwalnia małych wytwórców z obowiązku dostarczenia zaświadczeń potwierdzających wypełnianie przez nich – w momencie rozpoczęcia produkcji – wymogów przeciwpożarowych, sanitarnych i ochrony środowiska, w tym również wymogów ustanowionych w przepisach UE, może zostać uznane za naruszenie prawa UE. Stanie się tak, jeżeli wraz projektowanym usunięciem obowiązku weryfikacji zgodności wypełniania przez małych wytwórców wymogów ustanowionych w przepisach UE nie zostanie wprowadzony inny mechanizm zapewniający zgodność ich działań z prawem UE (np. oświadczenia małych wytwórców).

IV. Konkluzja

1. Ze względu na wątpliwości co do zgodności projektu ustawy z unijnymi zasadami pomocy państwa (art. 108 TfUE) wskazane jest, by projekt ten został pod tym kątem oceniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Zwolnienie małych wytwórców z obowiązków załączania do wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych zaświadczeń potwierdzających wypełnianie przez

¹ Zob. wymogi higieny ustalone w art. 3 i nast. rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.4.2004, str. 1, PWS rozdz. 13, t. 34, s. 319).

² Zob. ocena środowiskowa skutków planów lub przedsięwzięć, o której mowa w art. 6 ust. 2 dyrektywie Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7).

obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności objętej wnioskiem wymogów określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnej i ochronie środowiska jest niezgodne z prawem UE. Niezgodność tę można usunąć przez wprowadzenie mechanizmu zapewniającego, że wytwórcy ci, od momentu rozpoczęcia produkcji, byłiby zobowiązani do przestrzegania przepisów UE z zakresu pożarnictwa, sanitarnych i ochrony środowiska

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 21 grudnia 2011 r.

BAS-WAPEiM-284/11

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna dotycząca możliwości uznania
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu
etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie
innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam
Rybakowicz) za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej
w rozumieniu art. 95a ust. 1 regulaminu Sejmu**

Projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy”, zmierza do nowelizacji następujących ustaw:

- ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wyrobie alkoholu etylowego”,
- ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wyrobie napojów spirytusowych”,
- ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wychowaniu w trzeźwości”,
- ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1255, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności”.

Zmiana ustawy o wyrobie alkoholu etylowego zmierza do wyłączenia stosowania jej przepisów wobec wyrobu napojów spirytusowych w zakresie uregulowanym w ustawie o wyrobie napojów spirytusowych (projektowany art. 1a ustawy o wyrobie alkoholu).

Nowelizacja ustawy o wyrobie napojów spirytusowych definiuje pojęcie małego wytwórcy (projektowany art. 2 a ustawy o wyrobie napojów spirytusowych). Będzie nim przedsiębiorca wytwarzający okowitę ze zbóż

lub owoców pochodzących z upraw własnych, rozlewający lub wprowadzający ten napój do obrotu w miejscu wytworzenia. Okowitę, którą produkować będzie mały wytwórca definiuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. U. UE L 39 z 13.2.2008, str. 16). Wielkość produkcji małego wytwórcy nie będzie mogła przekroczyć 10 hektolitrów okowity w ciągu roku kalendarzowego. Nowelizacja zwalnia małego wytwórcę z wymogu realizacji niektórych obowiązków, które spoczywają na przedsiębiorcach wyrabiających lub rozlewających napoje spirytusowe. W tych ramach mały wytwórca ma być zwolniony z obowiązku posiadania planu zakładu, obejmującego pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne. Ponadto, do wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych mały wytwórca nie będzie musiał załączać zaświadczeń stwierdzających, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej i sanitarnej, a także dokumentów wydanych przez właściwe organy ochrony środowiska potwierdzających spełnienie wymagań wynikających z przepisów dotyczących ochrony środowiska (projektowany art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2a ustawy o wyrobie napojów spirytusowych).

Projektowana zmiana art. 9° ustawy o wychowaniu w trzeźwości rozszerza katalog punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, o nową kategorię, tj. lokalizację, w której wytwarza się okowitę.

W projekcie proponuje się zwolnić małych wytwórców i podmioty wyrabiające wyłącznie wino gronowe z winogron pochodzących z upraw własnych z obowiązków uzyskiwania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wydawanych przez wójtów (burmistrza, prezydenta miasta) oraz uiszczania opłat za korzystanie z takich zezwoleń (projektowane art. 18 ust. 15 i art. 11¹ ust. 9a ustawy o wychowaniu w trzeźwości). Obie kategorie podmiotów miałyby być natomiast zobowiązane do uiszczania opłat za rozpoczęcie sprzedaży (420 zł), a następnie raz do roku opłat za jej prowadzenie (800 zł). Dochody uzyskiwane z opłat mają być wykorzystywane, tak jak dochody z opłat za zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych, na realizację gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania programów alkoholowych oraz gminnych programów przeciwdziałania narkomanii (projektowany art. 18^{1a} i art. 18² ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Mali wytwórcy i podmioty wyrabiające wyłącznie wino gronowe z winogron pochodzących z upraw własnych mają nie być objęci przepisami prawa miejscowego, przyjmowanymi przez rady gmin, określającymi liczby i zasady usytuowania punktów sprzedaży napojów alkoholowych (projektowany art. 12 ust. 5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Projektodawcy proponują również nałożenie na podmioty wprowadzające do obrotu napoje alkoholowe obowiązek umieszczania, na opakowaniu takiego napoju, znaku graficznego informującego o szkodliwości picia alkoholu przez kobiety w ciąży. Projekt tego znaku został określony w załączniku do projektu ustawy (projektowany art. 13 ust. 1a-1c ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Nowelizacja ustawy o bezpieczeństwie żywności, zmierza do wyłączenia, w odniesieniu do małych wytwórców chcących rozpocząć działalność, wymogu zatwierdzenia ich zakładów przez inspektorów sanitarnych. Zatwierdzenie takie poprzedza uzyskanie wpisu do rejestru zakładów. Do rozpoczęcia działalności przez małych wytwórców wystarczające byłoby uzyskanie wpisu do rejestru zakładów, wydawanego w trybie art. 63 ust. 3 ustawy o bezpieczeństwie (projektowany art. 63 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie).

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, dnia 25.06.2012r

Poseł Adam Rybakowicz,

**Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejm RP**

Szanowna Pani Marszałkini,

Na podstawie art. 36 ust. 1a regulaminu Sejmu zgłaszam autopoprawkę do projektu ustawy:

- **o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw**

(-) Adam Rybakowicz

Autopoprawka do
projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu
wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw
z dnia

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw w art. 3 pkt 1 w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.) wprowadza się następującą zmianę:

„w art.9⁶ po ust. 2 wprowadza się ust. 3 w brzmieniu:

3. Mali wytwórcy, o których mowa w art. 2a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1368 oraz 2009 r. Nr 3 poz. 11) mogą prowadzić sprzedaż detaliczną okowity w rozumieniu rozporządzenia 110/2008 ze zbóż lub owoców pochodzących z upraw własnych przeznaczonej do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży w punkcie sprzedaży, którym jest lokalizacja w której wytwarza się okowitę w rozumieniu rozporządzenia 110/2008 ze zbóż lub owoców pochodzących z upraw własnych.”

UZASADNIENIE

Wprowadzenie do treści art. 9⁶ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.) ustępu 3 o proponowanej treści ma na celu umożliwienie sprzedaży napojów spirytusowych w postaci okowity w miejscu ich wytworzenia, bez konieczności spełniania rygorystycznych wymogów dotyczących wytwórców, produkujących te napoje na skalę przemysłową.

W pierwotnej wersji projektu poselskiego ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw w zakresie proponowanego brzmienia treści art. 3 pkt 1, który dodawał nowy pkt 4 do art. 9⁶ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.) zamiarem autorów projektu było ograniczenie możliwości dokonywania sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych, zawierających

powyżej 4,5 % alkoholu (z wyjątkiem piwa) przez małych wytwórców (pojęcie zdefiniowane w przepisach projektu), do lokalizacji w których wytwarzają okowitę. Wskutek błędu redakcyjnego, pierwotna treść art. 3 pkt 1 uprawniałaby małych producentów do sprzedaży wszelkich napojów spirytusowych, o których mowa wyżej, z jednoczesnym wyłączeniem rygorów narzuconych przez ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.). Rozwiązanie takie, co oczywiste, prowadziło do uprzywilejowania małych wytwórców produkujących okowitę w stosunku do podobnych podmiotów prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych, w szczególności tych prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych na niewielką skalę, a w konsekwencji – do naruszenia art. 32 ust. 1 Konstytucji RP.

Ze wszech miar uzasadnionym wydaje się więc wprowadzenie do treści art. 3 pkt 1 projektu ustawy zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw zapisu, ograniczającego możliwość dokonywania sprzedaży napojów alkoholowych przez producentów okowity wyłącznie do napojów alkoholowych wytwarzanych przez tych producentów. Rozwiązanie takie zarówno da wyraz pierwotnym zamiarom autorów projektu, jak również spowoduje, iż zapisy projektu zgodne będą z treścią art. 32 ust. 1 Konstytucji RP. Zawężenie możliwości sprzedaży napojów alkoholowych przez małych wytwórców produkujących okowitę wyłącznie do wytworzonej przez nich okowity sprawi, iż nie sposób będzie uznać za podmioty podobne do nich innych sprzedawców napojów alkoholowych, prowadzących sprzedaż na niewielką skalę. Odróżniać te grupy będzie zakres sprzedawanych napojów alkoholowych, znacząco węższy w przypadku producentów okowity, bo ograniczający się wyłącznie do tej okowity. Ponadto, w przypadku sprzedawców – okoliczność, iż mały wytwórca będzie jednocześnie producentem.

Nie sposób w tym miejscu pominąć regulacji już wprowadzonej do treści art. 9⁶ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.), gdzie w ustępie 2, ustawodawca przewiduje możliwość prowadzenia przez producentów wyłącznie wyrabiających i rozlewających wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych sprzedaży detalicznej win gronowych pochodzących z upraw własnych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży w punkcie sprzedaży, którym jest lokalizacja w miejscu wytworzenia wina uzyskanego z winogron pochodzących z upraw własnych.

Wprowadzenie zatem do treści art. 9⁶ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.) ustępu 3 o treści proponowanej przez autorów projektu w niniejszej autopoprawce stanowić będzie naturalne uzupełnienie uregulowań ustawowych w zakresie możliwości dokonywania sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych wytwarzanych przez małych producentów w miejscu ich wytworzenia o okowitę.

Biorąc pod uwagę fakt, iż ustawodawca wprowadził do treści art. 9⁶ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.) w ust. 2 możliwość prowadzenia przez producentów wyłącznie wyrabiających i rozlewających wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych sprzedaży detalicznej win gronowych pochodzących z upraw własnych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży w punkcie sprzedaży, którym jest lokalizacja w miejscu wytworzenia wina uzyskanego z winogron pochodzących z upraw własnych, z punktu widzenia czytelności przepisu art. 9⁶ w/w ustawy zasadnym wydaje się wprowadzenie ust. 3 o proponowanej przez autorów projektu treści.

Podniesione wyżej okoliczności, czynią wprowadzenie niniejszej autopoprawki, a co za tym idzie, zmian do treści proponowanego uregulowania we wskazanym zakresie, ze wszech miar uzasadnionymi.

Warszawa, dnia 25.06.2012r

Poseł Adam Rybakowicz,

**Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejm RP**

Szanowna Pani Marszałkini,

Na podstawie art. 36 ust. 1a regulaminu Sejmu zgłaszam autopoprawkę do projektu ustawy:

- **o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw**

(-) Adam Rybakowicz

Autopoprawka do
projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu
wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw w art. 3 pkt 1 w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.) wprowadza się następującą zmianę:

1) tytułowi projektu nadaje się nowe brzmienie:

„Projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz niektórych innych ustaw”

UZASADNIENIE

Wprowadzenie zmiany tytułu ustawy nowelizującej ma na celu dopasowanie do obowiązującej techniki prawodawczej zgodnie z § 96 ust.2 Zasad Techniki Prawodawczej w sytuacji, gdy jedną ustawą zmienia się wiele ustaw, w jej tytule należy użyć tytułu „podstawowej ustawy nowelizowanej”.

Niniejsza propozycja ma charakter techniczno – legislacyjny. Biorąc powyższe pod uwagę informuję, iż w/w poprawka nie ma wpływu na skutki społeczne, gospodarcze i finansowe pierwotnego przedłożenia oraz na jego zgodność z przepisami UE.

Warszawa, 28 czerwca 2012 r.

BAS-WAPEiM-1684/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna o zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie napojów spirytusowych oraz innych niektórych ustaw w wersji uwzględniającej autopoprawki z dnia 26 czerwca 2012 r. (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Rybakowicz) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47 ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy”, zmierza do nowelizacji następujących ustaw:

- ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wyrobie alkoholu etylowego”,
- ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wyrobie napojów spirytusowych”,
- ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wychowaniu w trzeźwości”,
- ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1255, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności”.

Zmiana ustawy o wyrobie alkoholu etylowego zmierza do wyłączenia stosowania jej przepisów wobec wyrobu napojów spirytusowych w zakresie uregulowanym w ustawie o wyrobie napojów spirytusowych (projektowany art. 1a ustawy o wyrobie alkoholu).

Nowelizacja ustawy o wyrobieniu napojów spirytusowych definiuje pojęcie małego wytwórcy (projektowany art. 2 a ustawy o wyrobieniu napojów spirytusowych). Będzie nim przedsiębiorca wytwarzający okowitę ze zbóż lub owoców pochodzących z upraw własnych, rozlewający lub wprowadzający ten napój do obrotu w miejscu wytworzenia. Okowitę, którą produkować będzie mały wytwórca definiuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. U. UE L 39 z 13.2.2008, str. 16). Wielkość produkcji małego wytwórcy nie będzie mogła przekroczyć 10 hektolitrów okowity w ciągu roku kalendarzowego. Nowelizacja zwalnia małego wytwórcę z wymogu realizacji niektórych obowiązków, które spoczywają na przedsiębiorcach wyrabiających lub rozlewających napoje spirytusowe. W tych ramach mały wytwórca ma być zwolniony z obowiązku posiadania planu zakładu, obejmującego pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne. Ponadto, co istotniejsze, do wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych mały wytwórca nie będzie musiał załączać zaświadczeń stwierdzających, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej i sanitarnej. Dokumenty te wydają odpowiednio: komendant Państwowej Straży Pożarnej oraz państwowy powiatowy inspektor. Mały wytwórca nie będzie musiał również przedkładać dokumentów wydanych przez właściwe organy ochrony środowiska potwierdzających spełnienie wymagań wynikających z przepisów dotyczących ochrony środowiska (projektowany art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2a ustawy o wyrobieniu napojów spirytusowych).

Projektowana zmiana art. 9⁶ ustawy o wychowaniu w trzeźwości rozszerza katalog punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, o nową kategorię, tj. lokalizację, w której wytwarza się okowitę. Autopoprawka z dnia 26 czerwca 2012 r. wprowadza do nowelizowanego art. 9⁶ nowy ust. 3. Przepis ten ma ograniczać możliwość dokonywania sprzedaży napojów alkoholowych przez producentów okowity wyłącznie do napojów alkoholowych wytwarzanych przez tych producentów (okowity).

W projekcie ustawy proponuje się zwolnić małych wytwórców i podmioty wyrabiające wyłącznie wino gronowe z winogron pochodzących z upraw własnych z obowiązków uzyskiwania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wydawanych przez wójtów (burmistrza, prezydenta miasta) oraz uiszczania opłat za korzystanie z takich zezwoleń (projektowane art. 18 ust. 15 i art. 11¹ ust. 9a ustawy o wychowaniu w trzeźwości). Obie kategorie podmiotów

miałyby być natomiast zobowiązane do uiszczania opłat za rozpoczęcie sprzedaży (420 zł), a następnie raz do roku opłat za jej prowadzenie (800 zł). Dochody uzyskiwane z opłat mają być wykorzystywane, tak jak dochody z opłat za zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych, na realizację gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania programów alkoholowych oraz gminnych programów przeciwdziałania narkomanii (projektowany art. 18^{1a} i art. 18² ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Mali wytwórcy i podmioty wyrabiające wyłącznie wino gronowe z winogron pochodzących z upraw własnych mają nie być objęci przepisami prawa miejscowego, przyjmowanymi przez rady gmin, określającymi liczby i zasady usytuowania punktów sprzedaży napojów alkoholowych (projektowany art. 12 ust. 5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Projektodawcy proponują również nałożenie na podmioty wprowadzające do obrotu napoje alkoholowe obowiązek umieszczania, na opakowaniu takiego napoju, znaku graficznego informującego o szkodliwości picia alkoholu przez kobiety w ciąży. Projekt tego znaku został określony w załączniku do projektu ustawy (projektowany art. 13 ust. 1a-1c ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Nowelizacja ustawy o bezpieczeństwie żywności, zmierza do wyłączenia, w odniesieniu do małych wytwórców chcących rozpocząć działalność, wymogu zatwierdzenia ich zakładów przez inspektorów sanitarnych. Zatwierdzenie takie poprzedza uzyskanie wpisu do rejestru zakładów. Do rozpoczęcia działalności przez małych wytwórców wystarczające byłoby uzyskanie wpisu do rejestru zakładów, wydawanego w trybie art. 63 ust. 3 ustawy o bezpieczeństwie (projektowany art. 63 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie).

Autopoprawka z 29 czerwca 2012 r. zmienia również tytuł ustawy. W pierwotnej wersji projektowana ustawa miała nazywać się „ustawą o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz zmianie innych ustaw”. Obecnie projektodawcy proponują, by ustawa nosiła nazwę „ustawy o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz innych niektórych ustaw”. Projektodawca uzasadnia zmianę nazwy projektu ustawy koniecznością dostosowania jej do wymogów techniki prawodawczej, a w szczególności § 96 ust. 2 Zasad Techniki Prawodawczej. Przepis ten wymaga, by w sytuacji, gdy jedną ustawą zmienia się wiele ustaw, w tytule ustawy używać tytułu podstawowej ustawy nowelizującej, a tą jest ustawa o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz innych niektórych ustaw.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Analiza zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wymaga odwołania się przepisów m.in. następujących aktów prawnych:

- **dotyczących pomocy państwa:** art. 107 i 108 w zw. z art. 42 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TfUE), rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej (Dz. Urz. UE L 337 z 21.12.2007, str. 35), zwanego dalej „rozporządzeniem 1535/2007”;
- **dotyczących napojów spirytusowych:** rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. Urz. UE L 39 z 13.2.2008, str. 16, ze zm.; dalej: rozporządzenie 110/2008);
- **dotyczących żywności:** rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. U. UE L 139 z 30.4.2004, str. 1, PWS rozdz. 13, t. 34, s. 319) i rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 1.2.2002, str. 1, PWS rozdz. 15, t. 6, s. 463);
- **dotyczących ochrony środowiska:** dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, ze zm.).

III. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

1. Projekt ustawy wymaga oceny z punktu widzenia jego zgodności z zasadami udzielania pomocy państwa, ustalonymi w prawie UE. Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. W drodze wyjątku od tej reguły, art. 107 ust. 2 TfUE przewiduje przypadki, gdy pomoc udzielana przez państwa jest zgodna z rynkiem wewnętrznym z mocy prawa, natomiast art. 107 ust. 3

sytuacje, gdy pomoc państwa może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym na mocy decyzji Komisji. Niezależnie od art. 107 ust. 2 TfUE określającego kategorie pomocy państwa zgodne z rynkiem wewnętrznym *ex lege*, pomoc taka może być również zgodna z rynkiem wewnętrznym na mocy rozporządzeń. Przykładem takiego aktu prawa wtórnego jest rozporządzenie 1535/2007. Rozporządzenie to ustanawia kategorie pomocy państwa w rolnictwie, które są zgodne z rynkiem wewnętrznym ze względu na niewielkie rozmiary przyznawanej pomocy (pomoc *de minimis*). Niezależnie od powyższych reguł, unijne przepisy konkurencji zobowiązują państwa członkowskie do notyfikowania Komisji Europejskiej zamiaru przyznania pomocy państwa. Informacja taka umożliwia Komisji Europejskiej ocenę zgodności projektowanej pomocy z regułami rynku wewnętrznego, zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE. Krajowe reguły wykonywania powyższego obowiązku notyfikacyjnego określa ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r., Nr 59, poz. 404, ze zm.). Artykuł 12 ust. 1 tej ustawy stanowi, że projekty programów pomocowych, w tym przewidujących udzielanie pomocy w ramach wyłączeń grupowych oraz pomocy indywidualnej, a także pomocy indywidualnej na restrukturyzację, wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu, a w zakresie pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie - ministra właściwego do spraw rolnictwa. Opinia ta zawiera w szczególności: stanowisko, czy projekt przewiduje udzielanie pomocy publicznej, stanowisko w sprawie zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem, propozycje zmian przedstawione w celu zapewnienia zgodności postanowień projektu ze wspólnym rynkiem oraz stanowisko w sprawie obowiązku notyfikacji projektu.

Oceniając projekt ustawy z punktu widzenia przepisów UE z zakresu pomocy państwa, należy zwrócić uwagę na projektowany art. 11¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości. Przepis ten zwalnia małych wytwórców oraz producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych, z opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych. Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości wynika, że zwolnienia z opłat stanowią formę pomocy przyznawanej przez państwo członkowskie przedsiębiorcom, o której mowa art. 107 TfUE (wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 15 marca 1994 r. w sprawie C-387/92 *Banco de Crédito Industrial*). Projekt ustawy przewiduje, że obie kategorie podmiotów – mali wytwórcy oraz producenci, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych, mają być zobowiązani do uiszczania opłat za rozpoczęcie sprzedaży (420 zł), a następnie rocznych opłat za jej prowadzenie (800 zł). Inaczej niż opłaty za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, których wysokość zależy od ilości sprzedaży (art. 9² ustawy o wychowaniu w trzeźwości), które ponoszą inni producenci napojów spirytusowych, projekt ustawy przewiduje, że opłata, która ma być uiszczana przez małych wytwórców oraz producentów,

którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych ma charakter ryczałtowy. Opłata ta ma być zatem niezależna od rozmiarów produkcji. Oznacza to, że przy wysokim poziomie produkcji osiąganym przez małych wytwórców oraz producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych, uiszczane przez nich opłaty mogą być niższe niż opłaty uiszczane przez producentów innych napojów spirytusowych, mających taki sam wolumen produkcji. Z punktu widzenia unijnych reguł konkurencji niższy poziom opłat uiszczanych przez małych wytwórców oraz producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych może być uznany za częściowe zwolnienie. Zwolnienie takie byłoby jednak dopuszczalne, gdyby wypełniało kryteria pomocy *de minimis* ustalonej w rozporządzeniu nr 1535/2007. W art. 3 rozporządzenie to przewiduje, że łączna kwota pomocy przyznawana jednemu przedsiębiorstwu w ciągu trzech lat obrotowych nie może przekraczać kwoty 7.500 euro, natomiast maksymalna skumulowana kwota pomocy przyznawana wszystkim polskim przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej nie może przewyższyć kwoty 119 542 500 euro. Artykuł 4 tego rozporządzenia, odczytywany w świetle motywu 15 zawartej w nim preambuły, nakładają na państwa członkowskie szczegółowe wymogi związane z monitorowaniem wysokości pomocy przyznawanej przedsiębiorcom, mające zapewnić by przyznawane kwoty nie przekroczyły dopuszczalnych, powyżej wskazanych wartości oraz innych wymogów ustalonych w rozporządzeniu nr 1535/2007. W tym świetle należy zauważyć, że wprowadzeniu możliwości ponoszenia niższych opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przez małych wytwórców oraz producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych, powinno towarzyszyć przyjęcie przepisów zapewniających kontrolę państwa nad przyznawanymi kwotami, w celu poszanowania wymogów rozporządzenia nr 1535/2007. Ze względu na wskazane powyżej wątpliwości co do zgodności projektu ustawy z unijnymi zasadami pomocy państwa (art. 108 TfUE) wskazane jest, by projekt ten został pod tym kątem oceniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Z punktu widzenia zgodności z prawem UE wątpliwości też budzą projektowane art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2a ustawy o wyrobie napojów spirytusowych. Zwalniać one mają małych wytwórców z obowiązku załączania do wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych trzech zaświadczeń. Zaświadczenia, których nie musieliby przedkładać mali wytwórców, dotyczą wypełniania przez obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności objętej wnioskiem wymogów określonych w przepisach o ochronie

przeciwpożarowej, sanitarnej i ochronie środowiska. Wydawane są one przez komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i organy ochrony środowiska. Ustawodawca, nakładając na przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych wymogi przedkładania tego rodzaju zaświadczeń zmierzał do zapewnienia, by przed dokonaniem rejestracji lub zmiany wpisu do rejestru powołane do tego organy władzy sprawdzały, czy przedsiębiorcy ci wypełniają kryteria warunkujące możliwość prowadzenia tego rodzaju działalności. Warunki te przewidują przepisy krajowe, ale również, co należy podkreślić, przepisy unijne. Wymogi odnoszące się w szczególności do kwestii ochrony środowiska i sanitarnych przewidują rozporządzenia¹, których przepisy w polskim porządku prawnym są stosowane bezpośrednio, a także dyrektywy², stosowane za pośrednictwem polskich przepisów implementacyjnych lub bezpośrednio, jeżeli wypełniają kryteria bezpośredniego skutku. Wprowadzenie w projekcie ustawy rozwiązania, w którym ustawodawca zwalnia małych wytwórców z obowiązku dostarczenia zaświadczeń potwierdzających wypełnianie przez nich – w momencie rozpoczęcia produkcji – wymogów przeciwpożarowych, sanitarnych i ochrony środowiska, w tym również wymogów ustanowionych w przepisach UE, może zostać uznane za naruszenie prawa UE. Stanie się tak, jeżeli wraz projektowanym usunięciem obowiązku weryfikacji zgodności wypełniania przez małych wytwórców wymogów ustanowionych w przepisach UE nie zostanie wprowadzony inny mechanizm zapewniający zgodność ich działań z prawem UE (np. oświadczenia małych wytwórców).

IV. Konkluzja

1. Ze względu na wątpliwości co do zgodności projektu ustawy z unijnymi zasadami pomocy państwa (art. 108 TfUE) wskazane jest, by projekt ten został pod tym kątem oceniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Zwolnienie małych wytwórców z obowiązków załączania do wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych zaświadczeń potwierdzających wypełnianie przez obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności objętej wnioskiem wymogów określonych w przepisach o ochronie

¹ Zob. wymogi higieny ustalone w art. 3 i nast. rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.4.2004, str. 1, PWS rozdz. 13, t. 34, s. 319).

² Zob. ocena środowiskowa skutków planów lub przedsięwzięć, o której mowa w art. 6 ust. 2 dyrektywie Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7).

przeciwpożarowej, sanitarnej i ochronie środowiska jest niezgodne z prawem UE. Niezgodność tę można usunąć przez wprowadzenie mechanizmu zapewniającego, że wytwórcy ci, od momentu rozpoczęcia produkcji, byłiby zobowiązani do przestrzegania przepisów UE z zakresu pożarnictwa, sanitarnych i ochrony środowiska

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 28 czerwca 2012 r.

BAS-WAPEiM-1685/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna dotycząca możliwości uznania poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie napojów spirytusowych oraz innych niektórych ustaw w wersji uwzględniającej autopoprawki z dnia 26 czerwca 2012 r. (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Rybakowicz) za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 regulaminu Sejmu

Projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy”, zmierza do nowelizacji następujących ustaw:

- ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wyrobie alkoholu etylowego”,
- ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wyrobie napojów spirytusowych”,
- ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o wychowaniu w trzeźwości”,
- ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1255, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności”.

Projekt ustawy budzi wątpliwości co do zgodności z prawem UE co zostało przedstawione w opinii BAS nr 1684/12 z dnia 28 czerwca 2012 r.

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA III - 021- 7/12

Warszawa, dnia 20 stycznia 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu ...23.01.2012...

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 12 stycznia 2012 r., GMS-WP-173-7/12 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 30 stycznia 2012 r.

ZW/0714/18/12

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu ...30...01...2012...

Pan
Lech Czapła
Szef
Kancelarii Sejmu

Radosław Paweł Mroczka

W odpowiedzi na pismo z dnia 11 stycznia 2012 r., dotyczące przedłożenia opinii nt. poselskiego projektu ustawy: **o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw**, w załączeniu, uprzejmie przekazujemy uwagi otrzymane z województw: podkarpackiego, warmińsko-mazurskiego, łódzkiego, kujawsko-pomorskiego, lubuskiego, zachodniopomorskiego i śląskiego.

Z wypracowaniami sekretariuszki

/-/ Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura ZWRP

URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Departament Rolnictwa i Gospodarki Wodnej

RW - I.070.3.2012.ES

Rzeszów, 2012-01-

**Pan
Bogdan Ciepielewski**

**Dyrektor Biura
Związek Województw RP**

Opinia w sprawie zmiany ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw.

Polskie tradycje wytwarzania wódek gatunkowych sięgają XV wieku. W dawnej Rzeczypospolitej przy każdym dworze była destylarnia.

Uporządkowanie przepisów dotyczących produkcji napojów spirytusowych (okowity) oraz umożliwienie ich sprzedaży w miejscu ich wytworzenia jest rozwiązaniem racjonalnym. Polska jest jednym z nielicznych krajów UE w którym wyrabianie alkoholu etylowego na własny użytek (destylatów, nalewek) jest nielegalne. Kontrolowana produkcja okowity przez rolników ze zbóż lub owoców pochodzących z upraw własnych, powinna ograniczyć szarą strefę produkcji nielegalnego alkoholu. Sprzyjałoby to rozwojowi przedsiębiorczości wśród rolników poprzez zwiększenie areału upraw rolnych a tym samym dochodowości gospodarstw i atrakcyjności terenów wiejskich. Uproszczenia dotyczące „małego wytwórcy” zachęcą do ujawniania i legalizacji tej działalności produkcyjnej.

Zaniepokojenie budzi sam fakt usytuowania procesu technologicznego produkcji alkoholu, w gospodarstwie, jak również rozmiarów jego produkcji tj. 10 hektolitrow w ciągu roku kalendarzowego. Proponowane rozwiązania powinny zachęcać i skłaniać do wsparcia

otwierania gminnych gorzeln (destylarni), w których prowadzona byłaby w formie usługi dla rolników – producentów kontrolowana destylacja. Gorzelnia mogłaby prowadzić ewidencję ilości przyjmowanego surowca do destylacji i gotowego produktu. Zapewniałoby to bezpieczeństwo prawidłowego procesu technologicznego, w konsekwencji kontrola jego jakości a tym samym bezpieczeństwo zdrowotne konsumentów. Uściślenia wymaga także zapis, który wyłącza wszelkie kary bez względu na to, jaki alkohol będzie produkowany. Mimo intencji, tak sformułowany przepis mógłby zostać wykorzystany przez grupy przestępcze. Doprecyzowania wymaga brak zapisu ewidencjonowania ilości sprzedanego alkoholu przez wytwórcę, dokładnych wytycznych co do etykiet producenta, jak również samego procesu banderolowania okowity, wina, nalewek. Zapisy dotyczące ewidencjonowania i banderolowania powinny być na tyle przejrzyste i klarowne, aby nie powodowały kolejnych barier proceduralnych utrudniających prowadzenie produkcji przez „małych wytwórców”.

Z punktu widzenia rozwoju gospodarczego i turystycznego regionów legalizacja produkcji destylatów (nalewek) jest uzasadniona. Sprawa komplikuje się pod względem problemów zdrowotnych i uzależnień. Do tego dochodzi problematyka uczciwości producentów. Zwiększona dostępność produktów (w tym przypadku często po niższych niż w strukturach handlu cenach) może odbić się na ilości spożywanego alkoholu. Ustawa musi zapewnić właściwe instrumenty nadzoru podczas całego procesu produkcji tak, jak u innych producentów napojów spirytusowych, aby nie wpłynęła negatywnie na jakość produkowanych napojów alkoholowych, a tym samym bezpieczeństwo zdrowotne społeczeństwa.

Podsumowując powyższe, Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego popiera zgłoszoną inicjatywę ustawodawczą z uwzględnieniem powyższych uwag.

Olsztyn 24.01.2012

Stanowisko dotyczące projektu ustawy:

- o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw przedstawionego przez Grupę Posłów na Sejm RP Klubu Poselskiego „Ruch Palikota” z dnia 1 grudnia 2011 roku.

Powyższa inicjatywa ustawodawcza burzy obecnie funkcjonujący system polityki państwa wobec alkoholu. Proponowane przez wnioskodawców rozwiązania prawne np.: zwolnienie z opłat jak i z obowiązku kontroli produkowanego wyrobu spirytusowego stwarza realną możliwość szkód zdrowotnych w postaci masowych zatruć alkoholem .

Takie rozwiązania powodują też powstanie nierównego traktowania na rynku podmiotów gospodarczych wobec prawa.

Efektom proponowanych rozwiązań może też być likwidacja szczególnie na terenach wiejskich małych sklepów ,które utrzymują się obecnie w wielu wypadkach ze sprzedaży alkoholu. Wnioskodawcy w uzasadnieniu projektu posługują się pokrętną i populistyczną argumentacją.

Przyjęte rozwiązania w efekcie doprowadzą do utraty wpływów do skarbu państwa i powiększą szara strefę. A dotychczasowi wielcy producenci pod pozorem nieopłacalności produkcji przemysłowej alkoholu zajmą się dystrybucją Alkoholu produkowanego na własne potrzeby. Swojego czasu takim przykładem wykorzystania prawa do ominięcia akcyzy było zakwalifikowanie spirytusu 75% jako artykułu spożywczego i masowe sprzedawanie go w sklepach bez zezwolenia jako przyprawy do ciast.

Wnioskodawcy nie dokonali żadnej symulacji mówiącej o skutkach zdrowotnych i kosztach leczenia.

Legalizacja tego rodzaju produkcji miała by sens ,ale przy zastosowaniu obowiązujących rygorów.

Alkohol bowiem nie jest zwykłym towarem a na liście Światowej Organizacji Zdrowia zakwalifikowany jest na czwartym miejscu jako substancja narkotyczna.

Wobec powyższego projekt powinien być odrzucony jako niecelowy.

**Michał TATAREK
Pełnomocnik Zarządu Województwa
ds wdrażania Wojewódzkiego Programu RPA
Kierownik Biura ds. Uzależnień ROPS
Urząd Marszałkowski
Województwa Warmińsko-Mazurskiego
Biuro Regionalne w Elblągu**

**ul. Zacisze 18
82-300 Elbląg
NIP: 739-29-65-551
REGON: 510 75 03 09**

**T :+48 55 232 74 37
F :+48 55 232 74 37
K:+48 601623528
E: m.tatarek@warmia.mazury.pl
W:www.wrota.warmia.mazury.pl**

Uwagi do projektu ustawy R. woj. Łódzkiego.

„o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw”

- 1) Proponowane zmiany dotyczą również ustawy o wychowaniu w trzeźwości..., na mocy której Marszałek Województwa udziela zezwoleń na hurtowy obrót w kraju napojami alkoholowymi o zawartości do 18% alkoholu. Jednak proponowane zmiany dotyczą wyłącznie sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych.
- 2) Zezwoleń na sprzedaż detaliczną udzielają wójtowie, burmistrzowie i prezydenci. Zajmują się oni również całą problematyką z tym związaną, jak chociażby kwestią lokalizacji miejsc sprzedaży.
- 3) Z punktu widzenia organu, jakim jest Marszałek Województwa, proponowane zmiany są obojętne pod względem prawnym, gdyż udzielane przez Marszałka zezwolenia na hurtowy obrót w kraju napojami alkoholowymi o zawartości do 18% alkoholu, dotyczą obrotu pomiędzy przedsiębiorcami posiadającymi odpowiednie zezwolenia.
- 4) **Alkohol wyprodukowany przez rolników, nie będzie mógł być wprowadzony do obrotu hurtowego.**

Zbigniew Matusiak
Departament Infrastruktury
Samodzielne Stanowiska ds. Zezwoleń i Konsumentów
Tel. 42/205-58-75

PS.

W załączniku artykuł na powyższy temat, w którym m.in. przytoczona jest wypowiedź Pana Krzysztofa Brzócki – dyrektora Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych (PARPA).

**Opinia dotycząca projektu
Ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych
oraz zmianie innych ustaw.**

W ustawie z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi proponowane są zmiany w następujących artykułach:

W art.9.6;w art.11.1; w art.12; w art.13; w art.18;w 18.1a;w art.18.2;w art.44.1

Niewątpliwie wszystkie proponowane zmiany mają na celu zwiększenie dostępności napojów zawierających powyżej 18% alkoholu. Zbyt liberalne potraktowanie producentów okowity spowoduje produkowanie jej bez możliwości w zasadzie kontroli .

W artykule 13 zmiana dotycząca wprowadzenia znaku graficznego dotyczącego szkodliwości picia alkoholu przez kobiety w ciąży jest pozytywną innowacją.

Budzi zastrzeżenia zmiana dotycząca zmian w artykule 18 wprowadzenie ust.15, który mówi iż przepisów ust.1-14 nie stosuje się do małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 o wyrobie napojów spirytusowych. Brak konieczności ubiegania się przez produkującego i sprzedającego napoje alkoholowe zezwolenia na ich sprzedaż nie daje możliwości kontroli, czy następuje sprzedaż napojów alkoholowych nieletnim, nietrzeźwym oraz innych nieprawidłowości.

Lubuskie

Wicemarszałek Województwa Lubuskiego
Maciej Szykuła

Zielona Góra, 2012-01-23

DS.II.910.2.2012

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura Związku Województw RP

szanowny Panie Dyrektorze

Odpowiadając na prośbę dotyczącą przedłożenia opinii poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw, Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze, Departament Infrastruktury Społecznej nie wnosi uwag do ww. projektu. Projekt ustawy nie ma wpływu na działania merytoryczne realizowane przez Departament.

K. porozani em

M. Myliński

Pan Bogdan Ciepalewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

UWAGI

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

**do poselskiego projektu ustawy o wyrobie alkoholu etylowego
oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw**

1. Wytwarzanie wyrobów spirytusowych w gospodarstwach rolnych powinno być zalegalizowane w określonych ramach. Jest to uzasadnione faktem, że domowe alkohole wytwarzane są dość powszechnie i to w szarej strefie, co powoduje naruszanie przepisów podatkowych oraz zasady bezpieczeństwa żywności. Jest konieczne uregulowanie prawne zjawiska, o którym się powszechnie wie, ale zachowuje się pozory, że nie ma się z nim do czynienia.
2. Wytwarzanie napojów spirytusowych w gospodarstwach rolnych winno odbywać się tylko z własnych surowców, a sprzedaż tych wyrobów powinna odbywać się bezpośrednio w gospodarstwach. W związku z tym konieczne jest powiązanie (lub włączenie) tego typu produkcji do ustawy o MOL lub sprzedaży bezpośredniej, z tym, że sprzedaż domowych alkoholi mogłaby – w odróżnieniu od sprzedaży MOL i bezpośredniej – odbywać się wyłącznie w miejscu wytwarzania.
3. Sugeruje się powiązanie możliwości wytwarzania i sprzedaży napojów spirytusowych w gospodarstwach rolnych z tradycyjnością tych produktów, np. specjalne preferencje powinny być ustanowione dla wyrobów z europejskimi oznaczeniami geograficznymi i gwarantowanej tradycyjnej specjalności, wyrobów ze znakiem „Jakość Tradycja” oraz wyrobów wpisanych na Listę Produktów Tradycyjnych.
4. Ustawodawca powinien dokładnie określić wielkość produkcji dozwolonej w gospodarstwie oraz zasady kontroli, czy w danym gospodarstwie wytwarza się napoje surowcowe tylko z własnych surowców.
5. Ustalenie opłaty ryczałkowej za możliwość sprzedaży domowych alkoholi w gospodarstwie wydaje się słuszne.
6. Ustawodawca powinien określić zasady kontroli bezpieczeństwa sanitarno-higienicznego w gospodarstwach oraz zasady dopuszczania do sprzedaży. Powinno to być regulowane w podobny sposób, jak np. w zakładach MOL – to znaczy, jakaś forma dopuszczenia do wytwarzania – oczywiście bardzo uproszczona.
7. Ustawodawca powinien dokładnie zdefiniować pojęcie „małego wytwórcy”. Czy umieścić go w pojęciu sprzedaż bezpośrednia, czy może MOL ? Czy ma to być gospodarstwo rolne,

czy może być gospodarstwo agroturystyczne. Jak wiemy, w agroturystyce domowe napoje spirytusowe, a zwłaszcza nalewki, są bardzo ważnym elementem promocji i uatrakcyjnienia oferty.

8. Ponadto, wydaje się, że trzeba wyraźnie odróżnić producentów okowity, wódki i wyrobów winiarskich, bowiem z rozp. 110/2008 wynika, że:

- okowita zbożowa to napój spirytusowy wytwarzany wyłącznie na drodze destylacji sfermentowanego zacieru zbożowego z całymi ziarnami

- wódka to napój spirytusowy wytwarzany z alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, otrzymywany w wyniku fermentacji przeprowadzonej z użyciem drożdży, ziemniaków, zbóż lub innych surowców rolniczych (i to jest właśnie trunk powszecznie zwany bimbrem). Do tego jeszcze dochodzi produkcja nalewek, dlatego konieczne jest wyodrębnienie rodzajów trunków, jakich wytwarzanie regulowałaby ustawa.

URZĄD
MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA
ŚLĄSKIEGO

Zespół
Obsługi Prawnej

Katowice, dnia 25 stycznia 2012 r.

OP.KW-00018/12
OP.0821.00006.2012

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor
Biura Związku Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 17 stycznia 2012 r. dotyczące zaopiniowania projektu zmian w ustawie o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw, uprzejmie informuję, że Zespół Obsługi Prawnej tut. Urzędu nie wnosi do w/w projektu uwag formalnych.

Dodatkowo informuję, że przedmiotowy projekt został w dniu 20 stycznia 2012 r. skierowany w celu konsultacji do wydziału merytorycznego – Wydziału Gospodarki Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego. W dniu 24 stycznia br. w/w Wydział poinformował, że w zakresie projektowanych zmian w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie wnesi uwag, jako że proponowane zmiany nie znajdują się w zakresie zadań merytorycznych tego Wydziału.

Z poważaniem:

Urząd Marszałkowski
Województwa Śląskiego
ul. 43 01-20 78 617
tel. 43 01 20 78 618
biuro.prawo@slaskie.pl
www.slaskie.pl

LACZNI11

URZĄD
MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA
ŚLĄSKIEGO

Zespół
Obsługi Prawnej

Katowice, dnia 25 stycznia 2012 r.

OP.0821.00005.2012

OP.KW-00017/12

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 17 stycznia 2012 r. (przesłane drogą elektroniczną) dotyczące konsultacji poselskiego projektu ustawy o usunięciu symboli komunizmu z życia publicznego w *Rzeczypospolitej Polskiej*, przejmując przedstawiam następujące stanowisko:

Podkreślić należy, iż sama idea leżąca u podstaw omawianego projektu ustawy zasługuje na aprobatę, jako zmierzająca do wyeliminowania symbolicznych pozostałości systemu komunistycznego.

Przedmiotowy projekt jest, w swej istocie, całościowym powtórzeniem treści projektu ustawy o takim samym tytule, który był już rozpatrywany przez Sejm VI kadencji (druk nr 1212). Aktualnie wydają się zatem uwagi¹ zgłaszane do poprzedniego projektu dotyczące m.in.:

- odwoływania się przy definiowaniu symbolu komunizmu do szeregu bardzo ogólnych, pozaprawnych sformułowań, które mogą być bardzo trudne do interpretacji,
- niedostatecznych gwarancji proceduralnych, które zapobiegać powinny naruszeniu prawa do ochrony czci i dobrego imienia każdego człowieka,
- braku jednoznacznego wymogu uzasadnienia umieszczenia określonej osoby w wykazie wyróżnień ogłaszanym przez ministra właściwego ds. administracji oraz opinii IPN w przedmiocie oceny historycznej związanej ze stosowaniem art. 1 projektu,
- nieznajdującego uzasadnienia w przepisach prawa przyznania Prezydentowi RP kompetencji do kontroli działalności ministra właściwego ds. administracji publicznej w zakresie wykonywania proponowanej ustawy.

ul. Ligonia 46
40-037 Katowice
tel. +48 (32) 20 78 617
fax. +48 (32) 20 78 618
biuro.prawne@slaskie.pl
www.slaskie.pl

¹ Opinia w sprawie zgodności z Konstytucją RP projektu ustawy o usunięciu symboli komunizmu z życia publicznego w Rzeczypospolitej Polskiej (druk nr 1212), Stanowisko Rządu do druku nr 1212.

Uwaga z woj. lubelskiego

w art.1 projektu, definicja legalna symboli komunizmu zawiera sformułowania niedostatecznie dookreślone, co stworzy problemy i trudności w interpretacji prawnej w procesie stosowania prawa.

**Państwowa Agencja
Rozwiązywania Problemów
Alkoholowych**

Warszawa, dn. 27.01 2012 roku

ANA/179/Dp.140/2012

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 30.01

Pan

Lech Czapla

Szef

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W związku z pismem przesłanym w dniu 17 stycznia 2012 r. znak: GNS-WP-173-7/12 Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych uprzejmie informuje, iż do projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw zgłasza następujące uwagi:

Przedmiotowy projekt zakłada, iż okowita produkowana przez tak zwanych małych wytwórców będzie mogła być wprowadzana do obrotu **bez konieczności uzyskiwania zezwoleń**, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia 26 października 1982 r. *o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi* (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 ze zm.), ponadto podmiot prowadzący w/w działalność będzie z tego tytułu wnosił opłatę związaną z prowadzeniem obrotu napojami alkoholowymi **w wysokości niższej** niż inni przedsiębiorcy prowadzący sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych jak również **nie będzie musiał przy prowadzeniu sprzedaży napojów alkoholowych stosować się do ograniczeń**

PARPA

PAŃSTWOWA AGENCJA ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH
Aleje Jerozolimskie 155, 02-326 Warszawa | fax 22 250 63 60 | tel 22 250 63 25
e-mail: parpa@parpa.pl | www.parpa.pl

wynikających z uchwał rad gmin dotyczących limitu sprzedaży napojów alkoholowych jak również zasad usytuowania tych punktów na terenie danej gminy.

W opinii PARPA zaproponowane rozwiązanie jest wysoce niekorzystne z punktu widzenia zdrowia publicznego.

Wprowadzenie ograniczeń w zakresie ilości punktów prowadzących sprzedaż i podawanie, jak również swobody w zakresie usytuowania takich punktów wiąże się ściśle z art. 2 ustawy, zgodnie z którym ograniczanie dostępności alkoholu jest jedną z podstawowych form kształtowania polityki społecznej państwa w dziedzinie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

Jak wykazały wszystkie dotychczas przeprowadzone badania wprowadzenie ograniczeń w zakresie fizycznej dostępności napojów alkoholowych jest jednym z najbardziej skutecznych narzędzi ograniczenia spożycia napojów alkoholowych. Stanowisko to zostało również zarekomendowane w sporządzonym na zlecenie Komisji Europejskiej raporcie Petera Andersona i Bena Baumberga „Alkohol w Europie”

Wprowadzenie nowej kategorii punktów sprzedających napoje alkoholowe nie objętych w/w ograniczeniami w uniemożliwi wpływ samorządu gminy na prowadzenie spójnej i racjonalnej polityki redukcji szkód społecznych i zdrowotnych spowodowanych spożyciem alkoholu.

Przyjęcie rozwiązania zgodnie, z którym w/w kategoria osób prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych nie będzie obowiązana do uzyskiwania zezwoleń na sprzedaż tych napoi **stoi w sprzeczności** z przyjętą przez Ustawodawcę zasadą prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych za zezwoleniem. Powyższa zasada ma na celu zapewnienie prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych w sposób zgodny z zasadami przyjętymi w ustawie, w tym przestrzeganiem zakazu sprzedaży napojów alkoholowych osobom niepełnoletnim.

Duże wątpliwości budzi także pomysł obciążenia małych wytwórców mniejszymi opłatami z tytułu sprzedaży napojów alkoholowych. Dochody z opłat o czym warto przypomnieć przeznaczone są wyłącznie na realizację zadań z zakresu profilaktyki i rozwiązywania

PARPA

PAŃSTWOWA AGENCJA ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH
Aleje Jerozolimskie 155, 02-326 Warszawa | fax 22 250 63 60 | tel 22 250 63 25
e-mail: parpa@parpa.pl | www.parpa.pl

problemów alkoholowych pełniąc zarazem istotną rolę w zakresie ograniczania dostępności ekonomicznej napojów alkoholowych.

Zaproponowane rozwiązania oznaczają zatem będą zwiększoną dostępność zarówno fizyczną jak i ekonomiczną napojów alkoholowych, zmniejszenie kontroli nad odpowiedzialnym prowadzeniem w/w sprzedaży przy jednoczesnym zmniejszeniu dochodów gminy przeznaczonych na ograniczenie szkód spowodowanych spożyciem tych napojów. Niezależnie od tego warto zauważyć, iż jednym z celów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi jest kształtowanie właściwej struktury spożycia napojów alkoholowych tj. ograniczenie poziomu spożycia wysokoprocentowych napojów alkoholowych kosztem napojów alkoholowych o niskiej zawartości alkoholu. Zaproponowane rozwiązanie uprzywilejowując grupę producentów i sprzedawców okowity **stoi w całkowitej sprzeczności** z wyżej wymienionym celem ustawy. Poważne wątpliwości może budzić także czy zaproponowane rozwiązanie nie wpłyną negatywnie na dochody budżetu państwa z tytułu podatku akcyzowego oraz czy zaproponowane rozwiązania gwarantują bezpieczeństwo zdrowotne obywateli z punktu widzenia jakości wytwarzanych przez małych wytwórców produktów spożywczych.

Należy także zwrócić uwagę na fakt, iż zawarte w projekcie rozwiązania są **sprzeczne** z wyrażoną w art. 32 ust. 2 Konstytucji RP zasadą równego traktowania przedsiębiorców i mogą niekorzystnie wpłynąć na sektor handlu i usług w środowisku wiejskim.

W opinii PARPA uwagę należy także zwrócić uwagę na fakt, iż przedmiotowy projekt pozostaje w całkowitej sprzeczności z Konkluzjami Rady w sprawie zmniejszania różnic zdrowotnych w UE poprzez zorganizowane działania na rzecz promowania zdrowego stylu życia stanowiącymi podsumowanie Polskiej prezydencji zgodnie z którym przyjęto „Unijną strategię wspierania państw członkowskich w ograniczaniu szkód wynikających ze spożywania alko-holu jako ważny krok w kierunku wszechstronnego podejścia do ograniczenia tych szkód na szczeblu unijnym krajowym, podkreślając, że nierówności w zakresie zdrowia między różnymi populacjami w państwach członkowskich oraz różnice zdrowotne między tymi państwami są często związane, między innymi, ze szkodliwym spożyciem alkoholu”. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż zaproponowane w projekcie

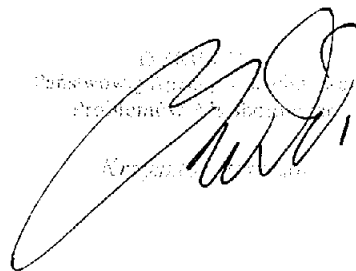

PARPA

PAŃSTWOWA AGENCJA ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH
Aleje Jerozolimskie 155, 02-326 Warszawa | fax 22 250 63 60 | tel 22 250 63 25
e-mail: parpa@parpa.pl | www.parpa.pl

rozwiązania w sposób zdecydowany przyczynią się do pogłębienia wyżej wspomnianych nierówności niż do ich ograniczenia.

Z poważaniem

Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
Kierownik

PARPA

PAŃSTWOWA AGENCJA ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH
Aleje Jerozolimskie 155, 02-326 Warszawa | fax 22 250 63 60 | tel 22 250 63 25
e-mail: parpa@parpa.pl | www.parpa.pl

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30, tel. (22) 623-21-65; fax. (22) 623-11-55
e-mail: sekretariat@krir.pl www.krir.pl

KRIR/KP./704 /12

Warszawa 2012-02-20

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu ...23.02.2012...

**Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo znak GMS-wp-173-7/12 dotyczące poselskiego projektu o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw uprzejmie informuje, iż Krajowa Rada Izb Rolniczych, uprzejmie informuję, co następuje.

Samorząd rolniczy wielokrotnie postulował o zmianę przepisów, które restrykcyjnie ograniczały możliwość wyrobu i sprzedaży wyrobów alkoholowych wytworzonych w gospodarstwach rolnych w oparciu o surowce w nich produkowane. Przedstawione w projekcie zmiany są dobrym początkiem uwolnienia, jak to ma miejsce w innych krajach Unii Europejskiej, sprzedaży napojów alkoholowych tradycyjnie wytwarzanych w gospodarstwach rolnych. Przyjęcie proponowanych w nim rozwiązań zmian w poszczególnych ustawach, pozwoli rolnikowi wykorzystać nadwyżki plonów poprzez możliwość skorzystania z wartości dodanej, uzyskanej w procesie przetwarzania, wzbogaci oferty gospodarstw agroturystycznych.

Odnosnie poszczególnych przepisów zawartych w projekcie proponujemy zmianę treści wprowadzanego art. 2a w *ustawie o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych* tj. zamiast brzmienia ;

„Art. 2a. Małym wytwórcą jest przedsiębiorca:

- 1) wytwarzający okowitę w rozumieniu rozporządzenia nr 110/2008 ze zbóż lub owoców pochodzących z upraw własnych tego przedsiębiorcy, rozlewający lub wprowadzający ten napój do obrotu w miejscu wytworzenia;

- 2) na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 98, poz. 819 i Nr 168, poz. 1323) nie podlegający obowiązkowi produkcji w składzie podatkowym.";

wprowadzić zapis;

„Art. 2a. Małym wytwórcą jest producent:

1) wytwarzający napoje spirytusowe w rozumieniu rozporządzenia nr 110/2008 z surowców pochodzących z upraw własnych z przeznaczeniem na potrzeby własne lub do sprzedaży konsumentowi końcowemu;

2) na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 98, poz. 819 i Nr 168, poz. 1323) nie podlegający obowiązkowi produkcji w składzie podatkowym.";

Z poważaniem

PREZES
Krajowej Rady Izby Rolniczych
Wiktor Szmulewicz

Warszawa, dnia 27.02. 2012 r.

PG VII G 025/15/12

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu ... 28.02.2012 ...

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 12 stycznia 2012 r., nr GMS-WP-173-7/12, dotyczącego poselskiego *projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych*, przekazanego do zaopiniowania przez Prokuratora Generalnego w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599), uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Projekt przewiduje zmiany w kilku aktach prawnych, a mianowicie w:

- 1) ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z późn. zm.; dalej ustawa o wyrobie alkoholu etylowego);
- 2) ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539, z późn. zm.; dalej ustawa o wyrobie napojów spirytusowych);
- 3) ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.);
- 4) ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, z późn. zm.).

Celem projektowanej ustawy jest:

- umożliwienie produkcji napojów spirytusowych i umożliwienie ich sprzedaży w miejscu wytworzenia bez konieczności spełniania restrykcyjnych wymagań dotyczących innych wytwórców napojów spirytusowych, produkujących te napoje na skalę przemysłową;

- umożliwienie sprzedaży napojów spirytusowych wytworzonych domowym sposobem w ilości do 10 hektolitrow w ciągu roku kalendarzowego;
- umożliwienie sprzedaży wina uzyskanego z winogron pochodzących z upraw własnych, spod rygorystycznych ograniczeń przewidzianych w ustawie z dnia 26 października 1982 r.

Projekt w art. 3 pkt 8 przewiduje zmianę przepisów karnych w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi polegająca na dodaniu art. 44¹, w brzmieniu:

- „1. Kto, wbrew przepisom art. 13 ust. 1a-1c, wprowadza do obrotu napoje alkoholowe bez umieszczenia na ich opakowaniach znaku graficznego, podlega grzywnie.
2. Orzekanie w sprawach o czyn wymieniony w ust. 1 następuje na podstawie przepisów o postępowaniu karnym.”

Proponowana wyżej zmiana, jakkolwiek słuszna co do zasady, z uwagi na poszerzenie obowiązków określonych w art. 13 przywołanej ustawy, wymaga istotnej korekty.

Z treści dodawanego przepisu art. 44¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz uzasadnienia projektu nie wynika jednoznacznie, czy intencją projektodawców jest wprowadzenie nowego typu przestępstwa, czy też wykroczenia. W przypadku bowiem uznania, że czyn ten ma stanowić występki, a wskazuje na to projektowana treść art. 44¹ ust. 2, niezbędna byłaby także zmiana treści art. 45¹ ustawy. Przepis ten określa, że orzekanie w sprawach o czyny wymienione w art. 43¹-45 następuje na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Natomiast umiejscowienie projektowanego przepisu art. 44¹ pomiędzy artykułami określającymi wykroczenia (art. 43¹ - 45) może wskazywać, iż czyn ten jest wykroczeniem. Przemawia za tym również okoliczność, że naruszenie innych obowiązków z art. 13 ustawy stanowi wykroczenie (art. 45 ustawy). W takim przypadku należy rozważyć, czy proponowanej zmiany nie należy umieścić w obrębie art. 45 ustawy.

Przedmiot projektowanej ustawy niewątpliwie należy do sfery polityki zdrowotnej i finansowej państwa jednakże zasadnym jest zwrócenie uwagi na niektóre aspekty proponowanych regulacji.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami istnieje możliwość legalnej produkcji okowity owocowej (śliwowicy) w przypadku wykonywania działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych.

Działalność gospodarczą w zakresie m. in. produkcji alkoholu etylowego i napojów spirytusowych jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, j.t. z późn. zm.) i wymaga spełnienia szeregu warunków o charakterze administracyjnym określonych w ustawie o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz ustawie o wyrobie napojów spirytusowych. Aktualnie obowiązujący system w zakresie wyrobu i rozlewu napojów spirytusowych wymaga wpisu do rejestru opartego jedynie na pisemnym wniosku przedsiębiorcy i oświadczeniu o spełnieniu wymagań określonych przepisami prawa w tym dotyczących m. in. niekaralności, braku zaległości o charakterze publicznoprawnym, spełniania wymogów sanitarnych i kontroli jakości .

W zakresie sprzedaży wyrobów spirytusowych i winiarskich zastosowanie znajduje ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 478 z późn. zm.).

Należy zauważyć, iż przepisy prawa dotyczące wyrobu napojów spirytusowych i winiarskich są systematycznie liberalizowane. Zgodnie z ustawą z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690, z późn. zm.), wyroby winiarskie wymienione w art. 3 tej ustawy mogą być wytwarzane sposobem domowym jeżeli są przeznaczone na własny użytek i nie są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu. W odniesieniu do producentów wina którzy produkują i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych nie stosuje się wymagań związanych z uzyskaniem wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących taką działalność. Nadto nowelizacja art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.) wyłączyła wobec tych podmiotów obowiązek tworzenia składów podatkowych oraz produkcji wyrobów w składzie podatkowym (art. 47 ust. 1 pkt. 2), a zmiana art. 9 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi umożliwiła sprzedaż takich wyrobów.

Na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku akcyzowym wyłączona z obowiązku produkcji w składzie akcyzowym jest produkcja alkoholu etylowego przez małe gorzelnie, niezależne prawnie i ekonomicznie od innych gorzeln, produkujące nie więcej niż 10 hektolitrow alkoholu etylowego w ciągu roku, co stanowi analogiczne ułatwienie jak w przypadku małych winiarni.

Z powyższego wynika, że ustawodawca wyraźnie różnicuje stopień kontroli i nadzoru produkcji i sprzedaży napojów alkoholowych w odniesieniu do niewielkich winiarni i gorzelni. Działanie takie – jak się wydaje – jest związane z dążeniem do ograniczenia produkcji i dostępności wysokoprocentowych napojów alkoholowych oraz zmiany struktury ich spożycia.

Należy także pamiętać, że przepisy prawa nie ograniczają wytwarzania napojów spirytusowych wytworzonych sposobem domowym na własny użytek i nieprzeznaczonych do obrotu, z tym iż nie mogą być one wytwarzane bezpośrednio w wyniku destylacji po fermentacji alkoholowej (art. 1 ust. 2 i 3 ustawy o wyrobie napojów spirytusowych).

Proponowane w projekcie zmiany zmierzają w kierunku zdecydowanej liberalizacji przepisów w zakresie wyrobu i sprzedaży napojów alkoholowych wytwarzanych w wyniku destylacji po fermentacji alkoholowej.

Przewiduje się wprowadzenie do ustawy o wyrobie napojów spirytusowych art. 2a zawierającego definicję legalną pojęcia „małego wytwórcy”. Przedsiębiorca taki byłby uprawniony do produkowania napoju spirytusowego (okowity) w ilości do 10 hektolitrów ze zbóż lub owoców pochodzących z upraw własnych i sprzedaży takiego wyrobu w miejscu produkcji. Należy zauważyć, iż trudności może powodować w praktyce ustalenie ilości produkowanego wyrobu, a także, czy wytwarzanie okowity nastąpiło z produktów pochodzących z upraw własnych małego wytwórcy oraz, co jest warunkiem legalności takiej działalności.

W uzasadnieniu (pkt 3) projektodawcy stwierdzają, iż dodanie w ustawie o wyrobie alkoholu etylowego art. 1 a, zgodne z którym przepisów tej ustawy nie stosuje się do wyrobu napojów spirytusowych w zakresie uregulowanym w ustawie o wyrobie napojów spirytusowych, spowoduje depenalizację domowej produkcji tzw. bimbrowa (art. 12a ustawy o wyrobie alkoholu etylowego). Należy jednak zauważyć, że projekt nie przewiduje skreślenia art. 1 ust. 3 ustawy o wyrobie napojów spirytusowych, który określa, że napoje spirytusowe wytwarzane sposobem domowym nie mogą być wytwarzane bezpośrednio w wyniku destylacji po fermentacji alkoholowej.

W uzasadnieniu projektu nie przedstawiono argumentów przemawiających za potrzebą tak daleko idącej liberalizacji przepisów w zakresie wyrobu i sprzedaży napojów spirytusowych. Autorzy uznając obowiązujące regulacje za nadmiernie restrykcyjne skupili się na wskazaniu barier natury administracyjno-ekonomicznej.

Warto jednak zauważyć, że wysokoprocentowe napoje alkoholowe produkowane są w Polsce (podobnie w licznych krajach w Europie) w kilku regionach, głównie na południu kraju, z których najbardziej znanym jest Łąck i wyrób w postaci śliwownicy łąckiej. Produkcja tego wyrobu została uznana w 1992 r. przez wojewódzkiego konserwatora zabytków za niematerialne dobro kultury. Natomiast organy ścigania nie reagują restrykcyjnie na produkowanie alkoholu tego typu na zasadzie tzw. umowy społecznej.

Wydaje się, że istnieją wystarczające powody natury historycznej, społecznej, prawnej i ekonomicznej, by w określonych miejscach umożliwić legalizację powyższej działalności poprzez zmniejszenie wymagań administracyjnych i jednocześnie poddać wytwórców niezbędnej kontroli.

Należy jednak wyrazić wątpliwości, czy proponowane w projekcie rozwiązania nie spowodują utraty możliwości kontroli stosownych organów państwa nad dotychczas ściśle reglamentowaną sferą produkcji i sprzedaży wysokoprocentowych napojów alkoholowych uzyskiwanych w wyniku destylacji po fermentacji alkoholowej.

W podsumowaniu należy stwierdzić, iż proponowane w projekcie zmiany budzą szereg wątpliwości i wymagają dalszych wnikliwych analiz.

Z poważaniem

102
PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Marek Jahrogowicz

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA

Warszawa, 8 marca 2012 r.

MB/25/2012

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 09.03.2012..

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

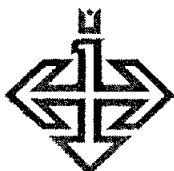
W załączeniu przesyłam opinie Krajowej Izby Gospodarczej do:

- projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks cywilny (projekt z 20 stycznia 2012 r., przedstawiciel wnioskodawców – Pan Sławomir Kopyciński),
- projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy Ordynacja podatkowa (projekt z 20 stycznia 2012 r., przedstawiciel wnioskodawców – Pan Tomasz Makowski),
- projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw (projekt z 12 stycznia 2012 r., przedstawiciel wnioskodawców – Pan Adam Rybakowicz),
- projektu ustawy o opodatkowaniu niektórych instytucji finansowych (projekt z 16 lutego 2012 r., przedstawiciel wnioskodawców – Pan Dariusz Joński).

Z poważaniem

Mieczysław Bąk

Z-ca Sekretarza Generalnego

Opinia
Krajowej Izby Gospodarczej
do projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz
wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw
projekt z 12 stycznia 2012 r.,
przedstawiciel wnioskodawców – Pan Adam Rybakowicz

W ocenie Krajowej Izby Gospodarczej projekt zasługuje na uwzględnienie.

Postulat umożliwienia produkcji napojów spirytusowych oraz ich sprzedaży w miejscu produkcji przez wytwórców regionalnych jest powieleniem wzorców obowiązujących w wielu krajach UE. Umożliwi on lepszą promocję gospodarstw agroturystycznych oraz przyczyni się do silniejszej promocji wyrobów regionalnych.

Wyłączenie producentów napojów spirytusowych spod obowiązku prowadzenia składu podatkowego wydaje się w sytuacji opisywanej w Projekcie zasadne i racjonalne z ekonomicznego punktu widzenia.

Również wielkość produkcji umożliwiającej korzystanie ze zwolnienia od prowadzenia składu podatkowego (na poziomie 1000 l) wydaje się zasadna.

Ponadto słusznie Projektodawca postuluje wyłączenie punktów sprzedaży napojów spirytusowych spod art. 12 ustawy o wychowaniu w trzeźwości (taki punkt sprzedaży – de facto gospodarstwo rolne – nie będzie podlegał pod jurysdykcję rady gminy w zakresie określania ilości i lokalizacji punktów sprzedaży napojów alkoholowych.

Prawidłowo określono również zryczałtowaną opłatę roczną z tytułu sprzedaży wyrobów spirytusowych. Nie jest ona zbyt wygórowana i może – wraz z liberalizacją przepisów dot. sprzedaży – przyczynić się do zmniejszenia ilości nielegalnie wprowadzanego na rynek alkoholu.

Krajowa Izba Gospodarcza

ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa, tel.: +48 22 630 96 00, faks: +48 22 827 46 73, www.kig.pl

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego
KRS: 0000121136, REGON: 006210187, NIP: 526 000 17 08

Konsekwentnie Projektodawca proponuje wyłączyć producentów napojów spirytusowych z systemu rejestracji zakładów określonego w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Propozycja jest zbieżna z dotychczasową polityką państwa w zakresie nadzoru nad gospodarstwami agroturystycznymi oraz producentami win gronowych wytworzonych z upraw własnych.

Podsumowując, przedstawiony Projekt, mimo że zakłada zmianę szeregu przepisów w wielu aktach prawnych, jest spójny, a zawarte w nim propozycje zasługują na uwzględnienie również ze względu na dotychczasową politykę państwa w zakresie możliwości sprzedaży wyrobów alkoholowych produkowanych lokalnie, w małej ilości, z produktów pochodzących z własnych upraw. De facto Projekt zmierza do zrównania pozycji producentów wyrobów spirytusowych z producentami wina. Przykłady wielu krajów UE wskazują, że takie działanie nie wpływa negatywnie na politykę państwa w zakresie walki z alkoholizmem, równocześnie może przyczynić się do ograniczenia szarej strefy i zwiększeniu rentowności gospodarstw rolnych i agroturystycznych.

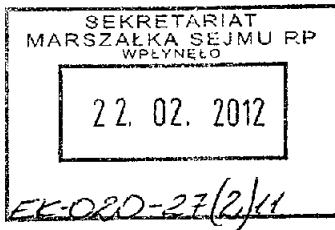
Warszawa, 6 marca 2012 roku.

Warszawa, 2012-02-21

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Fsr-432pp-24-3/12

**PANI
EWA KOPACZ
MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Pani Marszałek!

W nawiązaniu do pisma z dnia 18 stycznia 2012 r., znakGMS-WP-171-2/12, przy którym przesłano *poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw* - w załączeniu przekazuję *Opinię Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do projektu programu pomocowego projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw*.

Łęczę podrobie

Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
SEKRETARZ STANU

Kazimierz Płocki

Warszawa, 2012-02-21

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Fsr-432pp-24/12

Opinia

do projektu programu pomocowego – projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw

W odpowiedzi na pismo Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Pani Ewy Kopacz z dnia 13 stycznia 2012 r., znak GMs-wp-171-2/12, przy którym przesłano poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw, działając na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.), stwierdzam co następuje:

- I. Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.

Zatem wsparcie udzielane przedsiębiorcy jest uznawane za pomoc publiczną w rozumieniu ww. przepisu, o ile jednocześnie spełnione są następujące warunki:

- udzielane jest ono przez Państwo lub ze źródeł państwowych,
- powoduje uzyskanie korzyści finansowej przez przedsiębiorcę na warunkach odbiegających od istniejących na rynku,
- ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określonego lub określonych przedsiębiorców albo produkcję określonych towarów),
- grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi UE.

Biorąc pod uwagę ww. przesłanki pomocy publicznej, należy zauważyć, iż:

- z opłat, o których mowa w projektowanym art. 11¹ ust. 9a ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 z późn. zm.) zwalnia się małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, a także podmioty, określone w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690). Dodatkowo w projektowanym art. 18^{1a} ust. 1 i 2 ww. ustawy wskazano wysokość opłat za rozpoczęcie sprzedaży oraz jej kontynuację w kolejnych latach, odrębnie

ustalanych niż dla pozostałych podmiotów. Przepisy te stanowią pomoc publiczną z uwagi na fakt, iż oznacza to zmniejszenie wpływów budżetowych;

- wyżej wymieniony przepis powoduje, że mali wytwórcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, a także podmioty, określone w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690) uzyskają korzyść w stosunku do pozostałych podmiotów sprzedających napoje alkoholowe;
- projekt programu pomocowego ma charakter selektywny, ponieważ dotyczy jedynie małych wytwórców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, a także podmiotów określonych w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690);
- w odniesieniu do przesłanki zakłócenia konkurencji i naruszenia wymiany handlowej pomiędzy Państwami Członkowskimi Wspólnot Europejskich, pragnę zauważyć, że rynek napojów alkoholowych jest wysoce konkurencyjny,

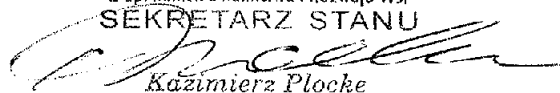
a zatem wszystkie ww. przesłanki są spełnione.

II. Przedłożony *projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw* spełnia przesłanki art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

III. Zwolnienia z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, o których mowa w art. 11¹ ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz różnicę pomiędzy wysokością opłaty za rozpoczęcie sprzedaży oraz jej kontynuację w kolejnych latach, określonymi w art. 18^{1a} ust. 1 i 2 ww. ustawy, a kwotami przypadającymi od pozostałych podmiotów - stanowią pomoc państwa, a zatem proponuję uzupełnić przepisy w sposób, który zapewni jej zgodność ze wspólnym rynkiem, np. poprzez wskazanie, że pomoc będzie udzielana jako pomoc de minimis, zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5).

Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

SEKRETARZ STANU

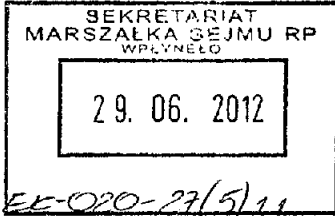
Kazimierz Plocke

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Komisja Ustawodawcza
UST-00 - 75 /12

Warszawa, dnia 28 czerwca 2012 r.

Pani
Ewa KOPACZ
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Przekazuję – przyjętą na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2012 r. – opinię Komisji Ustawodawczej:

- o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców poseł Adam Rybakowicz).

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

/Wojciech Szarama/

OPINIA nr 87
Komisji Ustawodawczej

**w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego
oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw wraz z
autopoprawką**

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 28 czerwca 2012 r.

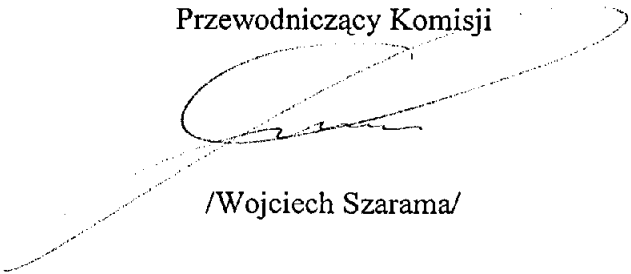
dla Marszałka Sejmu

Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2012 r., rozpatrzyła skierowany przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu RP, celem wyrażenia opinii w świetle zgłoszonych wątpliwości w sprawie zgodności projektu ustawy z Konstytucją RP oraz prawem Unii Europejskiej - poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych oraz o zmianie innych ustaw wraz z autopoprawką (przedstawiciel wnioskodawców poseł Adam Rybakowicz).

Komisja, po przedstawieniu projektu i wysłuchaniu ekspertów, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja

- **uznała ten projekt za niedopuszczalny.**

Przewodniczący Komisji

/Wojciech Szarama/